



MALMINKARTANONHUIPUN HOITO- JA KEHITTÄMISSUUNNITELMA

Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2010:2 / Katu- ja puisto-osasto



Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma

Julkaisija: Helsingin kaupungin rakennusvirasto

Teksti: Mikko Koivistoinen, Petra Tammisto, Anna Bergman, Kati Kuosmanen

Visualisointi: Anna Bergman, Saija Vihervuori, Kati Kuosmanen

Taitto: Leena Massinen

Kartta-aineistot: © Kiinteistövirasto, kaupunkimittausosasto

ISBN: 978-952-223-626-5

ISSN: 1238-9579

Painosmäärä: 50 kpl

Paino: Kopio Niini Oy, Helsinki 2010

Sisällysluettelo

1	YLEISTÄ.....	5
2	LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET.....	6
	2.1 Suunnittelualueen sijainti, rajausta ja pinta-ala.....	6
	2.2 Työn lähtökohdat.....	6
	2.3 Työn tavoitteet.....	8
3	SUUNNITTELUALUEEN NYKYTILAN YLEISKUVAUS JA ANALYYSI.....	10
	3.1 Maisemakuva ja näkymät.....	10
	3.2 Rinteiden suuntautuneisuus.....	12
	3.3 Vesitalous.....	14
	3.4 Kasvillisuus.....	16
	3.5 Nykyiset kalusteet, varusteet ja reitit.....	18
	3.6 Nykyiset toiminnot.....	21
4	SUUNNITELMA.....	22
	4.1 Reitit ja yhteydet.....	22
	4.2 Toiminnot.....	26
	4.3 Valaistus.....	28
	4.4 Investoinnit.....	30
	4.5 Kasvillisuuden hoito.....	30

LIITTEET

- LIITE 1. Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma 1:3000
- LIITE 2. Tarkesuunnitelma: jalkapallokentän ympäristö ja KVL-reitti 1:500
- LIITE 3. Hoitosuunnitelma 1:2500
- LIITE 4. Kasvillisuuden hoitosuunnitelma, kuviokohtaiset ohjeet

1 YLEISTÄ

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma on laadittu Malminkartanonhuipun täytömaän kehittämiseksi kokonaisuutena sekä ohjaamaan kasvillisuuden hoidon toteuttamista kymmenvuotiskaudella 2010-2019. Suunnitelma on laadittu kesän ja syksyn 2009 aikana. Yleisten töiden lautakunta hyväksyi suunnitelman 10.12.2009 ohjeellisena noudatettavaksi.

Malminkartanonhuippu sijaitsee keskeisellä paikalla Helsingin, Vantaan ja Espoon kaupunkien rajalla alueella, jonne on tulevaisuudessa tulossa paljon uutta rakentamista. Mäki on tärkeä virkistysalue ja nähtävyys jo nykyisellään, mutta lisääntyvien käyttäjämäärien myötä sen käyttö ja hoito vaativat selkeyttämistä.

Suunnittelutyötä ovat ohjanneet Helsingin kaupungin rakennusvirastosta Mikko Koivistoinen, Kaisu Ilonen, Markus Holstein ja projektisihteerinä on toiminut Tarja Lahin. Helsingin kaupunkisuunnitteluvirastosta työtä ovat ohjanneet Suvi Tyynilä ja Eila Saarainen, liikuntavirastosta Hanna Liukkonen ja Stefan Fröberg.

Konsulttina työssä on toiminut Rambollin työryhmä, johon ovat kuuluneet projektipäällikkö Petra Tammisto, Anna Bergman, Saija Vihervuori, Kati Kuosmanen, Leena Massinen ja Ulla Loukkaahuhta.

Kommentteja on saatu myös HKR:n Satu Tegeiltä, Pekka Engblomilta ja Viherympäristöliitosta taimistoviljelijöiden edustajalta Jyri Uimoselta.



Kuva 1. Näkymä Malminkartanon alueesta ja huipun sijoittumisesta.

2 LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITTEET

2.1 Suunnittelualueen sijainti, rajaus ja pinta-ala

Suunnittelualueena on Malminkartanonhuippu eli täyttömäki ja siihen oleellisesti liittyvät reuna-alueet. Malminkartanonhuippu sijaitsee Luoteis-Helsingissä Malminkartanossa lähellä Vihdintietä. Lähellä ovat sekä Espoon että Vantaan kaupungin rajat. Pohjoisessa suunnittelualueen rajana on tuleva Honkasuon alue, koillisessa Naapuripellontie jalkapallokentän eteläosaan asti, kaakossa Vuorenjuuren tontit, etelässä Malminkartanontie ja lounaassa Hankasuontien teollisuusalue.

Tarkasteltavan alueen pinta-ala on noin 42 hehtaaria. Suunnitelmat painottuvat enemmän täyttömäelle ja sen välittömään läheisyyteen.

2.2 Työn lähtökohdat

Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma laaditaan asemakaavoituksen pohjaksi. Alueen lähiympäristössä tehdään parhaillaan kaavoja mm. Honkasuon alueelle ja Hankasuonkadun kauppakeskukselle. Uusia asuinalueita on tulossa lähelle Konalaa ja myös Espoon ja Vantaan kaupunkien rajalle.

Honkasuon asuinalue rakennetaan Malminkartanonhuipun välittömään läheisyyteen. Tästä johtuen on tarpeen tarkastella alueen yhteyksiä pohjoiseen ja sinne johtavia ulkoilu- ja latureittejä. Espoon ja Vantaan puolelle ollaan kaavoittamassa uusia asuinalueita, kuten esimerkiksi Espoon Uusimäki. Tämä luokin paineita esimerkiksi Vihdintien suuntaan, sillä Vihdintien ylittävästä kevyen liikenteen sillasta tulee uusi tärkeä lähestymissuunta ja seudullinen reitti. Tarpeellista on myös tutkia etelä-pohjoissuuntaisia yhteyksiä, kun täyttömäen käyttöaste lisääntyy. Malminkartanonhuipun länsipuolella on nykyisin seudullinen pääreitti, jonka merkitys tulee olemaan jatkossakin tärkeä. Myös täyttömäen itäpuolelle ehdotetaan uutta pääreittiä, joka olisi mahdollisimman helppokulkuinen.



Kuva 2. Sijaintikartta.

Suunnitelmassa tarkastellaan myös muutoksia, joita lähialueilla on odotettavissa. Hankasuontien linjaus muuttuu Malminkartanontien läheisyydessä, jonne kaavaillaan uutta kauppakeskusta vanhan kaupan paikalle. Katujärjestelyt muuttuvat siten, että katu rakennetaan kauppakeskuksen ja puiston väliin. Gasum tutkii maakaasuputkelle paikkaa puiston länsiosassa, mikä toteutuessaan tarkoittaa uutta aukkoa metsässä.

Malminkartanonhuippu on ns. liikuntasormen varrella. Liikuntasormi on pohjois-eteläsuuntainen viheralueakseli, jonka varteen sijoittuu liikunnallisesti suuntautuneita alueita, kuten esimerkiksi Myyrmäen urheilupuisto pohjoisessa. Malminkartanonhuipun pohjoispuolella on itä-länsisuuntainen viheralueyhteys, joka yhdistää laajasti katsottuna Keskuspuiston ja Pohjois-Espoon. Kuninkaan-tammen alue rakentuessaan tuo lisää ulkoilijoita alueelle. Kehä kakkosen tunneli tulee alittamaan Malminkartanonhuipun, mutta mäki tulee toivottavasti näkymään Kehä kakkoselle.

Malminkartanonhuipulle on laadittu ja toteutettu suunnitelmia ja ympäristöaideteoksia. Malminkartanonhuipun metsille on tehty luonnonhoidon suunnitelma, joka koskee ensisijaisesti alarinteitä ja puiston etelä-, länsi- ja pohjoisosia. Täyttömäen jyrkät ylärinteet ovat suurelta osaltaan avoimet ja vaativat kannanottoa / ohjeistusta hoitotasoon. Jyrkkien rinteiden avoimena pitäminen niittämällä on hankalaa, kun eivät niittokoneetkaan oikein pysy niillä pystyssä. Toisaalta avoimuus on näkymien kannalta tavoittelemisen arvoinen asia.

Ympäristöaideteos Tuulet ja suunnat on leimaantava alueelle ja varmasti rakas monelle asukkaalle. Sen ylläpito on kuitenkin osoittautunut kalliiksi ja hankalaksi, joten nyt etsitään vaihtoehtoja. Huipulla oleva kivetty kompassikuvio on käytössä kulunut. Tuulipusseja joudutaan uusimaan vuosittain samoin kuin kalkkikivistä tehtyjä raitoja. Muutenkin täyttömäki on haastava ympäristö. Malminkartanonhuippu näkyy kauas ja sen pinta-ala on valtava. Jyrkät rinteet hankaloittavat esimerkiksi avointen tilojen hoitoa ja asettavat vaatimuksia reittien pinnoitteille. Tuulinen huippu vaatii kestäviä rakenteita.



Kuva 3. Liikunta- ja kulttuurisomi.

Työssä otetaan huomioon seuraavat suunnitelmat:

- Honkasuon asuinalueen havainnekuva
- Hankasuontien uusi tielinjaus
- Tiehallinnon Rambollilla ja Pöyryllä teettämä Kehä kakkosen tiesuunnitelma
- Gasumin alustava putkilinjaus
- Eva-Lisa Karlssonin (Telén) tekemä istutus-suunnitelma HKR
- Malminkartanonhuipun luonnonhoitosuunnitelma HKR
- Hanna Vainion teos ”Tuulet ja suunnat”
- Kaarelan aluesuunnitelma HKR / Ramboll



Kuva 4. Hanna Vainion ympäristötaideteokseen kuuluvat kalkkikiviraidat.

2.3 Työn tavoitteet

Työn tavoitteena on ollut Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma, jonka pohjalta ratkaistaan alueen hoito ja jota voidaan käyttää alueelle laadittavan asemakaavan pohjana. Asukkailta, sidosryhmiltä ja eri tahoilta on tullut toiveita täyttömäen käytöstä. Työssä on pyritty selvittämään toiveiden toteuttamismahdollisuudet. Etusijalle on asetettu kaupunki- ja maisemakuvalliset seikat ja toimintojen ristiriidattomuus, alueen hoidettavuus, käyttäjien turvallisuus ja realistinen toteutuksen kustannusarvio. Malminkartanonhuipun aluetta on tarkasteltu visuaalisena ja toiminnallisena kokonaisuutena. Työssä on pidetty tärkeänä näkymien säilyttämistä ja huipun visuaalisen ilmeen selkeyttämistä. Työssä on annettu suuntaviivat kasvillisuuden hoidolle selkeyttämällä hoitorajoja. Myös erilaisten käyttötapojen soveltamista on tarkasteltu sekä ulkoilun ja virkistysmahdollisuuksien lisäämistä.

Työn osatekijät:

- täyttömäen kasvillisuuden kehittäminen ja ideointi
- nykyisten toimintojen tarkastelu
- kasvillisuuden hoitoluokitus
- nykyisten kalusteiden ja varusteiden tarkastelu ja mahdolliset muutosehdotukset
- reittitarkastelu
- Naapuripellontien alueen muutokset (jalkapallokentän laajennus, uuden kevyen liikenteen reitin linjaus rinteeseen)
- Honkasuon kaava-alueen liittyminen täyttömäkeen
- Hankasuontien uuden linjauksen puistossa aiheuttamien muutosten ottaminen huomioon
- muut täyttömäen liittymäalueet, niiden hoito ja kehittäminen
- valaistuksen tarkastelu
- kaasuputken linjaussuunnitelma puiston länsiosaan ja puiston poikki otetaan huomioon
- mäen ideatasoinen kuivatustarkastelu

Kasvillisuuden kehittämisessä on pyritty otta-
maan huomioon avoimen ja suljetun tilan vaih-
telut, kasvillisuusalueiden rajautuminen, vuoden-
aikojen näkyminen kasvillisuudessa ja erilaiset
kasvuolosuhteet rinteiden suuntautumisessa ja
korkeusvyöhykkeillä. Työssä on myös ehdotettu
erityyppisten koekasvialojen sijoittamista täyttö-
mäen alueelle.

Täyttömäelle on mietitty sopivia kesä- ja talvikäyt-
tötapoja. Asukas- ja käyttäjätoiveet on pyritty ot-
tamaan huomioon.

Koko alueen ja käytävien valaistusta on mietitty
myös siltä kannalta, että huipun alue voisi jäädä
pimeäksi alueeksi. Käytäväverkosto on pidetty
ennallaan lukuun ottamatta muutamia uusia yh-
teyksiä. Käytäväpinnoitteiden tarkoituksenmukai-
suutta on tarkasteltu.

Täyttömäkeä ei ehdoteta muotoiltavaksi kuin
muutamasta paikasta, kuten esimerkiksi Vihdintien
suunnasta tulevalle reitille, jota hieman nostetaan
nykyisen notkon loiventamiseksi ja kulke-
misen helpottamiseksi.

Voimalinja, jossa on sekä Fingridin että Helsingin
Energian johtoja, pysyy alueella. Sen alapuolella
jalostetaan nykyistä kosteikkoa.

Naapuripellontien kenttää suurennetaan ja valais-
tusta kentällä lisätään. Kentän ja mäen väliin lin-
jataan kevyen liikenteen reitti. Kentän päissä ole-
via pysäköintialueita järjestellään siten, että niille
mahtuu enemmän autoja. Myös huoltorakennuk-
sen ja pukukopin paikka on tutkittu.

Täyttömäen itärinteen jyrkät puuportaat raken-
netaan uusiksi hieman eri paikkaan. Myös länsi-
puolelle rakennetaan portaat jatkeeksi Vihdintien
suunnasta tulevalle reitille.

Ylätasanteen kunnossapitoa ideoidaan niin ikään.
Suunnitelmassa on otettu huomioon mahdolli-
suus, että tuulipussit korvataan tuuliturbiineilla.

Suunnitelmassa on esitetty istuinten, ilmoitustau-
lujen, roska-astioiden ja ajoesteiden sijoittelu.



*Kuva 5. Malminkartanonhuipun ylätasanteen
tuulipussit vaativat paljon kunnossapitoa.*

3 SUUNNITTELUALUEEN NYKYTILAN YLEISKUVAUS JA ANALYYSI

3.1 Maisemakuva ja näkymät

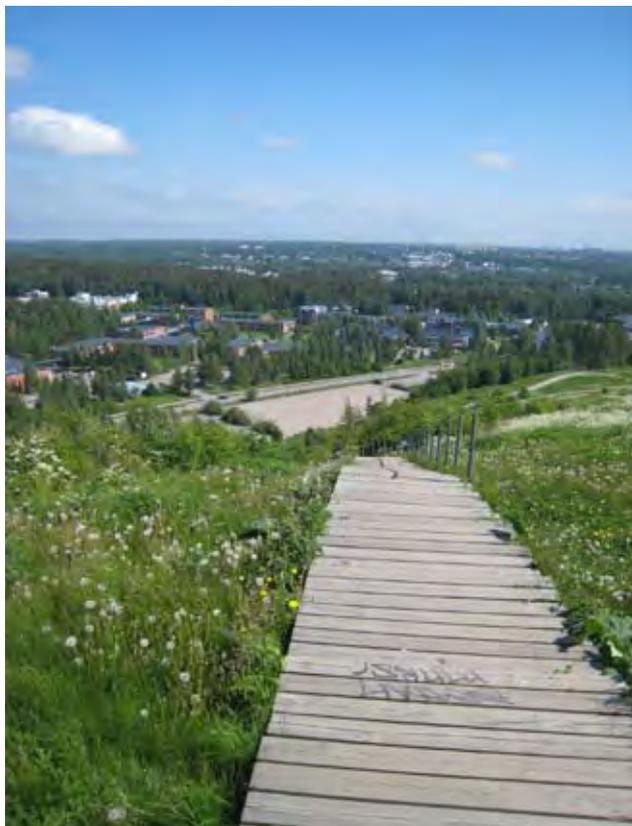
Malminkartanonhuippu on merkittävä viheralueiden ja viheryhteyksien solmukohta. Huipulta näkyy Helsingin, Espoon ja Vantaan maamerkkejä, kuten aluekeskuksia, vesitorneja ja korkeita rakennuksia, kuten kirkkoja. Myös lähempänä olevat asuin-, maisema- ja teollisuusalueet näkyvät hyvin. Mäeltä näkyy myös mm. Paloheinänhuippu, Silvolan tekoallas ja meri.

Huippu erottuu lähiympäristön etelä-, länsi- ja pohjoispuolella sijaitsevista puisto- ja luonnonmetsäalueista, jotka ovat hyvässä kasvussa. Mäen kasvillisuus näyttää sattumanvaraisesti kasvuun lähteneeltä ja on mäen pohjois- ja itärinteitä lukuun ottamatta harvaa.

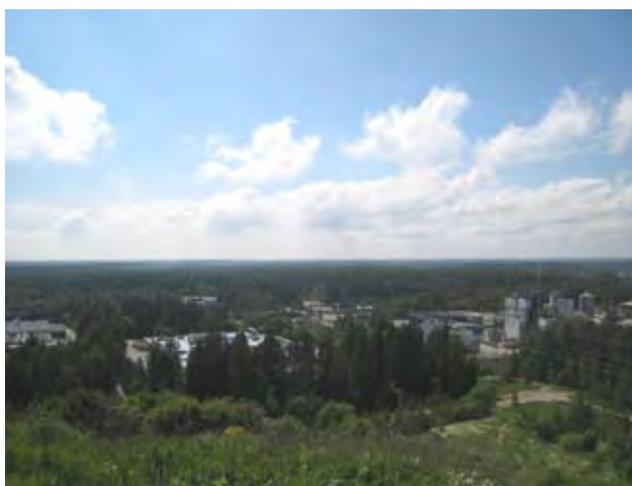
Itse täyttömäki on pitkälle näkyvä maamerkki. Lähialueilta se näkyy mm. Vihdin tieltä länneestä, Raappavuorentien päätteenä pohjoisesta ja Naapuripellontieltä idästä. Lisäksi mäki näkyy monesta yllättävästäkin paikasta, esimerkiksi Mätäjoenlaaksosta ja Nuuksion kalliolta. Eteläsuunnasta mäkeä ei kuitenkaan näe. Läheltä ohi kuljettuna mäkeä ei välttämättä havaitse, koska paikoin sankka puusto häivyttää korkeimman huipun näkyviltä tai korkeana rehottava horsmikko yhdistettynä jyrkkiin mäen rinteisiin peittää näkyvyyden. Istutetut pensasraidat, kuten myös kalkkikiviraidat ovat ruohottuneet niin, että niiden alkuperäinen idea on lähes hävinnyt. Mitään selkeitä linjoja ei huipulta tai alarinteestä voi hahmottaa.

Nykyisellään Malminkartanonhuippu ei ole kasvillisuuden ja kokonaisuuden epämääräisyyden takia visuaalisesti selkeä ja hahmotettava. Mäen kasvillisuus on lähtenyt kasvuun vaihtelevasti, mikä on luonut paikoin hienoa ja pääosin epämääräistä ympäristöä. Hoitamattomana kasvillisuus alkaa tulevaisuudessa peittää nykyisin avautuvia upeita näkymiä.

Yhtenä lähtökohtana on, että tietyt näkymäsuunnat pidetään auki. Näkymiä avataan huipun lisäksi paikoin myös hieman alemmaa reittien varsilta. Huomiota kiinnitetään myös mäen näkymiseen ja ilmeeseen ulkopuolelta, varsinkin etelästä päin.



Kuva 6. Näkymä Malminkartanon asutuksen suuntaan tai kaakkoon.



Kuva 7. Näkymäalue teollisuuden ja Espoon suuntaan.



Kuva 8. Näkymäkartta.

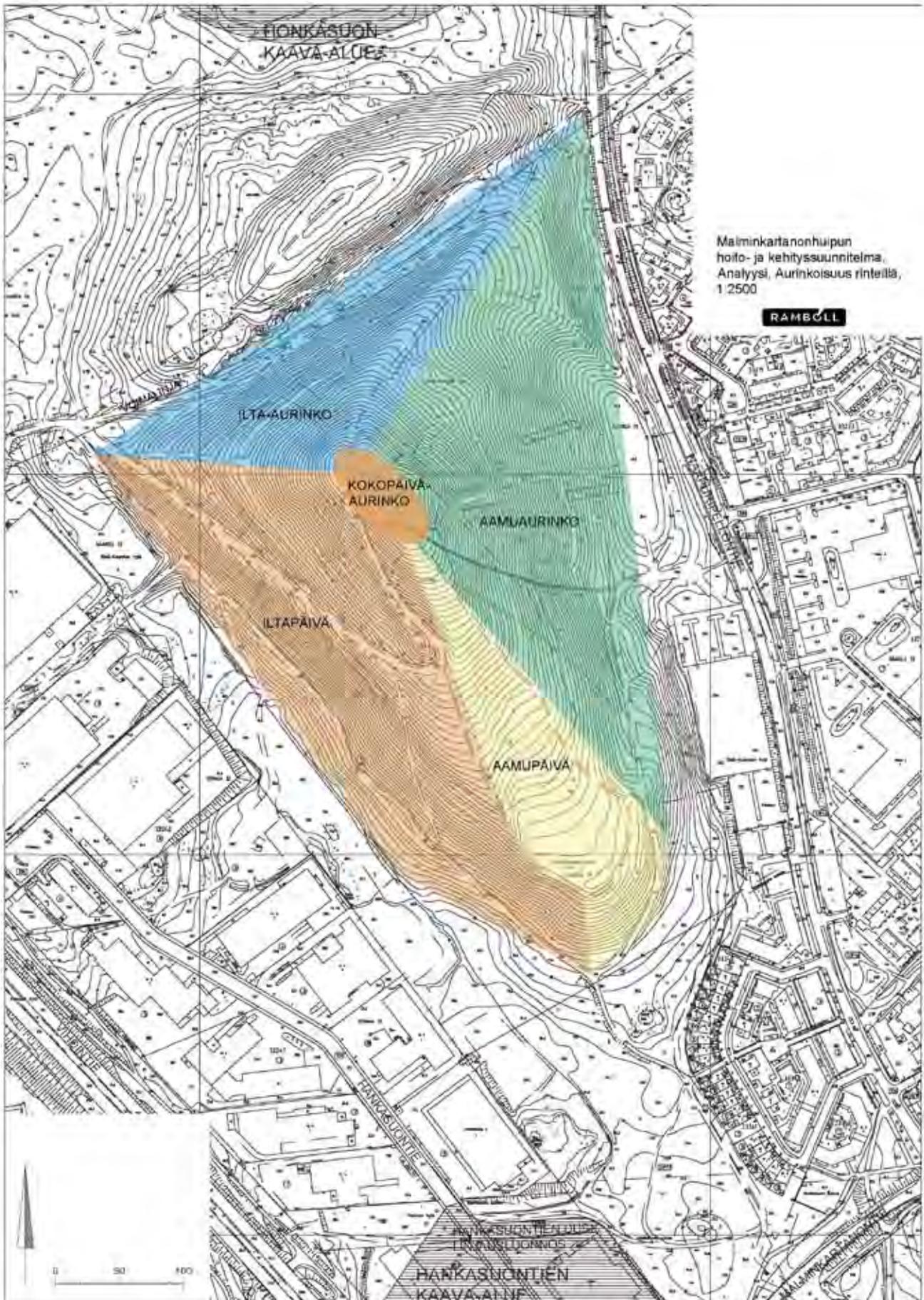
3.2 Rinteiden suuntautuneisuus

Malminkartanonhuipun täyttömäen rinteet ovat jyrkät ja selkeähkön muotoiset. Kauempaa tarkasteltuna mäen hahmo muistuttaa huiputonta hieman vinoon kasattua pyramidia tai tunturia. Hieman loivempi avoimempi rinne avautuu aamupäiväaurinkon suuntaan, mikä tekee siitä ihanteellisen käyttönurmikon tai -niityn.

Jyrkkien ja rehevien rinteiden suuntautumisella on vaikutusta kasvillisuuden menestymiseen ja pienilmasto-oloihin mäellä. Puustoimmat rinteet löytyvät mäen pohjois- ja koillisosissa, joissa kasvaa mm. kuusta ja jalavaa. Etelä- ja länsirinteet ovat kesäisin hyvin paahteisia ja näkyvimmin kasvuun lähteneitä ovat niillä haavat, lehtikuuset, pihlajat, männyt ja lepät. Huippu on avoimuudessaan hyvin omaleimainen ja altis ilmasto-olosuhteiden muutoksille.



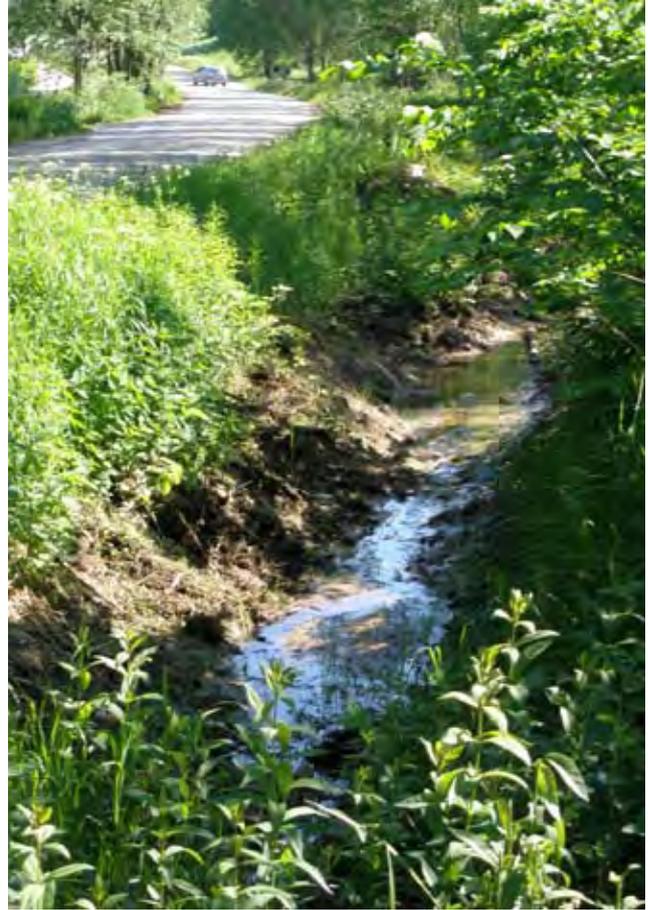
Kuva 9. Aamuurinkoon ja aamupäivään suuntautuva rinne.



Kuva 10. Rinteiden suuntautuneisuus.

3.3 Vesitalous

Malminkartanonhuippu sijaitsee Mätäjoen valuma-alueen läntisessä osassa. Malminkartanonhuipun päävedenjakaja kulkee mäen harjalla pohjois-eteläsuunnassa. Se yhdistyy pienemmän pohjoispuolisen kukkulan harjalla kulkevaan vedenjakajaan. Pienemmän kukkulan ja täyttömäen väliin muodostuu kapeahko osavaluma-alue, jota kallio hieman padottaa. Tästä johtuen voimalinjojen alle on muodostunut kapea ja pitkä kosteikko. Mäen itärinteen valumavedet ohjautuvat pienempien painanteiden kautta Naapuripellontien katuihin. Mäen länsipuoliset valumavedet kerätään mäen länsipuoliseen ojanotkelmaan ja pienimuotoisen kosteikon kautta ojanotkelmaa myöten etelään katujen hulevesiverkostoon. Ojaverkosto lienee täydennetty mäen ja teollisuusalueiden rakentamisen yhteydessä. Mäen luoteispuolella on myös arvokas kasvillisuusalue metsäisessä painanteessa.



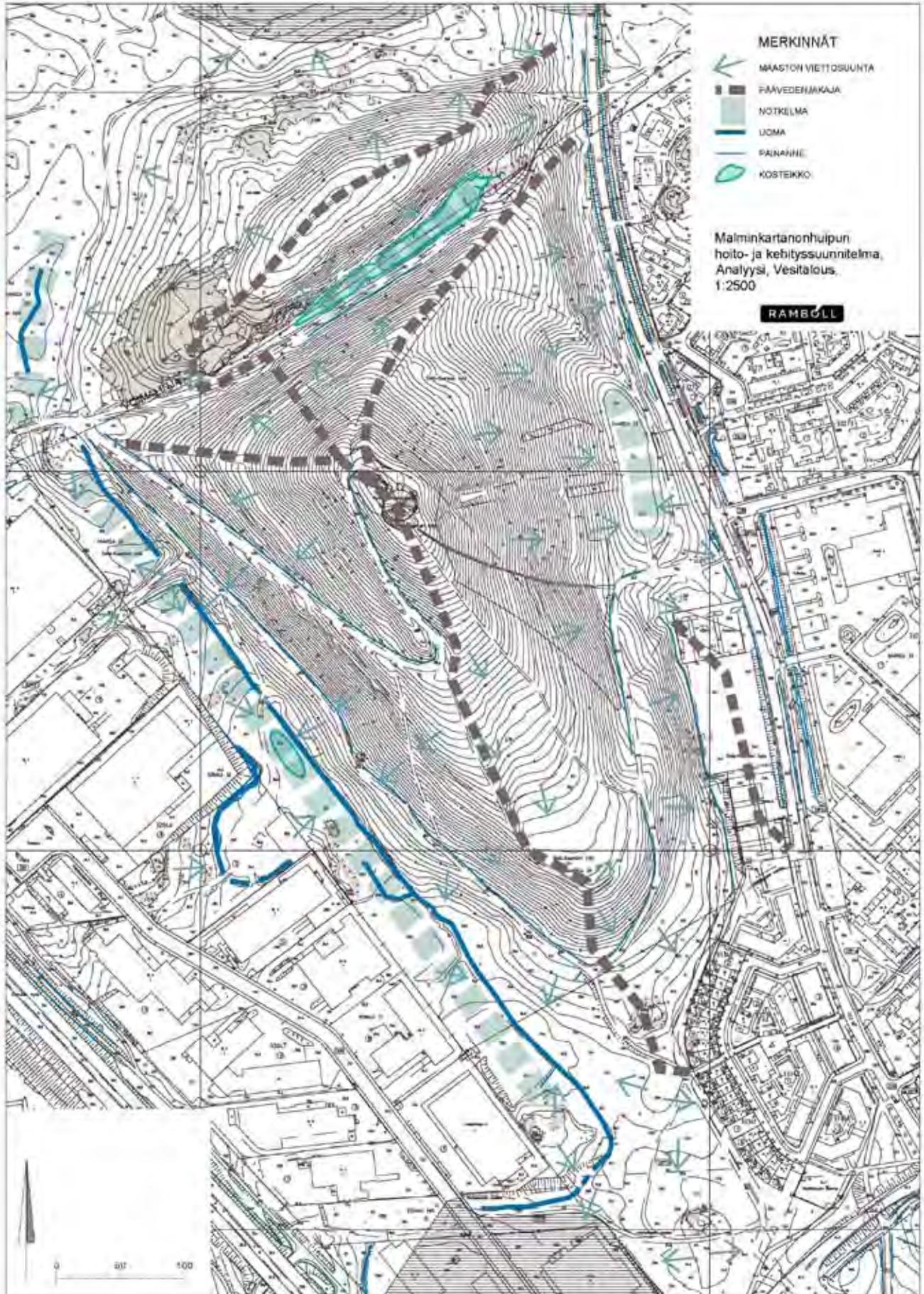
Kuva 12. Perattua uoma Malminkartanonhuipun koillispuolelta Naapuripellontien varrella.



Kuva 11. Täyttömäen länsipuolinen kokoojauoma kulkee piilossa jyrkän rinteiden alareunassa.



Kuva 13. Malminkartanonhuipun ja Hankasuontien teollisuusalueen välinen kosteikko.



Kuva 14. Vesitalouskartta.

3.4 Kasvillisuus

Nykyinen kasvillisuus perustuu täyttömäen alueella tehtyihin istutuksiin sekä itsestään kylväytyneeseen kasvillisuuteen. Täyttömäkeä ympäröivät alueet ovat vanhempaa metsää, osa lähes 100-vuotiasta.

Täyttömäen kasvillisuus on vuonna 1997 tehdyn vihersuunnitelman (Eva-Lisa Telén) mukaista. Mäen itärinteeseen puolella on laaja pensasalue, jossa pensaat ovat istutettu lajien mukaan eri väreihin jaettuun kaartuviin pensasriveihin. Pensaslajeina on käytetty mm. hurmehappomarjaa, lännenheisiangervoa, taikinamarjaa ja vuorimäntyä. Pensaat ovat levinneet runsaasti, ja alkuperäinen ajatus erivärisistä pensasraidoista on katoamassa.

Entisen laskettelurinteeseen vierustalla Itärinteessä vihersuunnitelman mukaisesti säästetty terjoensalavaraita muodostaa vahvan maisemallisen elementin muuten avoimessa ympäristössä. Terjoensalavien vierustalla rinteeseen valaisinten alle on istutettu yhtenäinen pensasalue, jossa on mm. aitaorapihlajaa, lännenheisiangervoa ja taikinamarjaa. Itärinteeseen huipulla on lehtipuumetsä, jonka valtapuulajina on tuomi.

Huipun lounais- ja länsirinteeseen on istutettu eri puulajeja vaihteleviin riveihin. Puulajeina on käytetty mm. vaahteraa, lehtikuusta ja mäntyä. Puusto on vielä pientä ja alueesta saa avoimen vaikutelman. Etenkin huipun pohjoispuolella lajeiltaan vaihtelevat metsäraidat eivät ole helposti havaittavissa.

Huipun avoimille alueille on kylvetty vihersuunnitelman mukaisesti erilaisia niittykasveja. Nykyisin niittyalueilla kasvaa erilaisia suurruohoja, kuten pujoa, ohdakkeita, nokkosia ja horsmaa. Huipun etelärinteeseen kalkkikiviraitojen väleihin istutettu rypisipelto on muuttunut säännöllisesti leikatuilta kohdiltaan nurmimaiseksi pinnaksi. Leikkaamattomille alueille sekä kalkkikiviraitojen viereiselle, hunajakukkaa ja lupiinia kylvetylle alueelle, on päässyt leviämään erilaisia suurruohoja. Itärinteeseen niittyalueita niittävät pyöräilyharrastajat, jotka käyttävät rinnettä alamäkipyöräilyyn.

Huipun juurella olevat metsäalueet inventoitiin ja niille tehtiin hoitosuunnitelma vuonna 2008 (Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008–2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu

ja puisto-osasto). Täyttömäen länsipuolen juurella on havupuuvalttaista, osin vanhaa metsää, joka toimii suojavyöhykkeenä viereisille teollisuustonteille. Metsässä on paikoin myös lehtomaisia kohtia sekä pieni kosteikkoalue.

Huipun eteläpuolella on luonnonhoitosuunnitelman mukaisesti talvikaudella 2008–2009 harvennettu, mänty- ja haapavaltainen puistometsä.

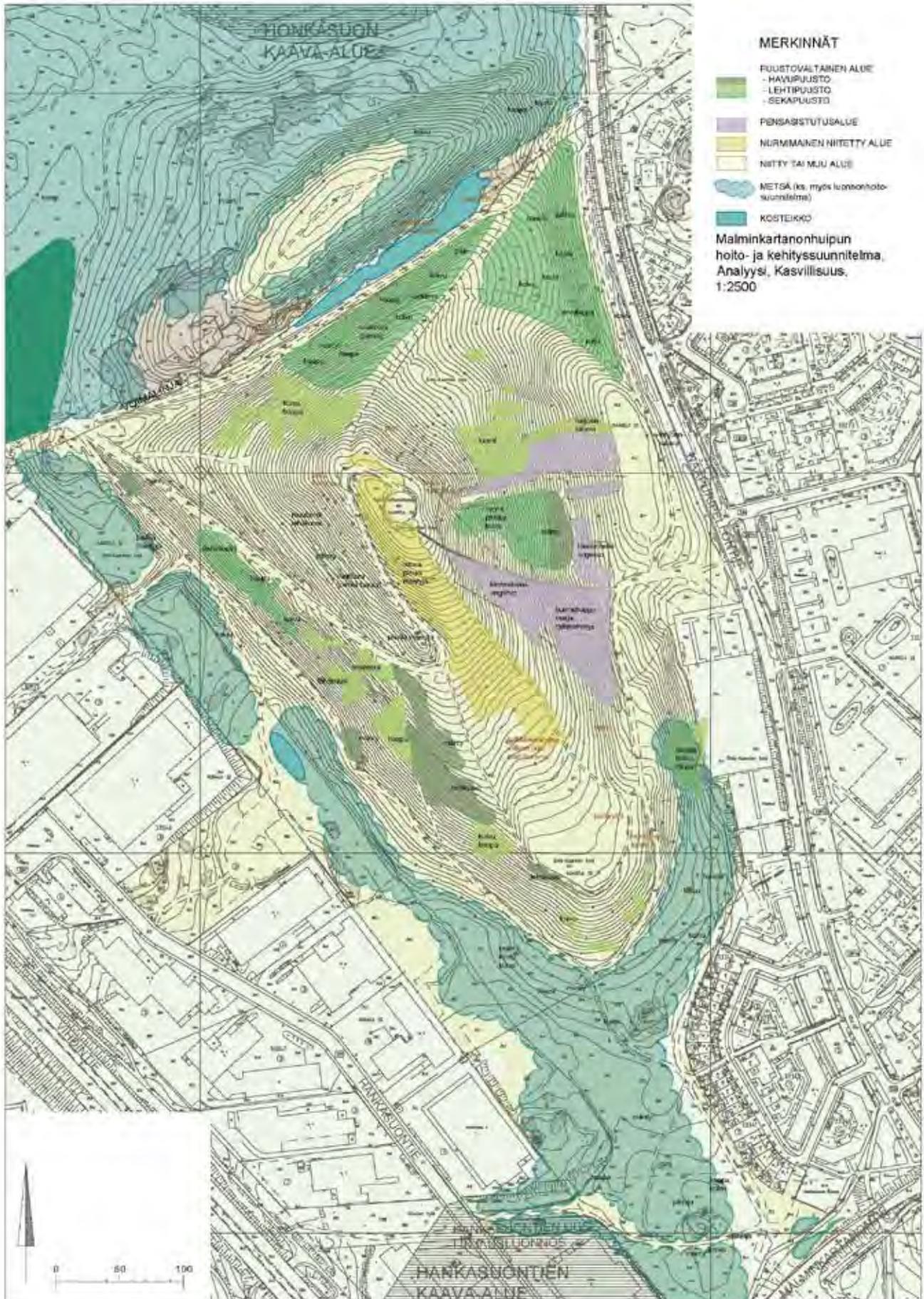
Huipun jyrkällä pohjoisrinteellä on nuorta lehtipuuvaltaista metsää, jossa on paikoin tiheää vesakkoa. Luontaisesti syntyvää puustoa ovat mm. haapa, leppä ja pihlaja. Puusto tulee osittain liian lähelle pohjoispuolen kulkureitin vierustalla kulkevaa sähkölinjaa. Sähkölinjan alla olevassa kosteassa painanteessa on paikoin kallio näkyvissä.



Kuva 15. Nuorta haavikkoja ja lehtikuusia.



Kuva 16. Itäpuolen terjoensalavat.



Kuva 17. Kasvillisuuskartta.

3.5 Nykyiset kalusteet, varusteet ja reitit

Malminkartanonhuipun länsipuolinen raitti on tärkeä seudullinen ulkoilureitti etelästä pohjoiseen. Sen merkitys korostuu tulevaisuudessa entisestään, kun Honkasuo sekä alueet Espoon, Vantaan ja Helsingin puolella rakentuvat. Espoon Uusmäen rakentuminen korostaa Vihdintien yli tulevaa reittiä. Tästä lähestymissuunnasta tulee entistä merkittävämpi, jolloin kulkuyhteyksiä tulee parantaa.

Asvaltoituja reittiyhteyksiä ovat pysäköintialueelta huipulle kulkevan reitin alku, sekä huipulta luoteiskulmaan kulkevan raitin alaosa. Pääosa reiteistä on kivituhkapintaisia. Eroosiosta ovat kärsineet kukkuloiden välissä kulkeva itä-länsi -suuntainen pääreitti, huipulle johtava huoltotie ja Naapuripelontieltä huipulle johtava yhteys sekä reitit lähellä huippua. Rinteen länsipuolen huoltoreitti on leveä ja sen ympäristön kasvillisuus jäsentymätöntä. Vaikutelma on yksitoikkoinen. Samantapaisen monotonisen vaikutelman antaa rinteen länsipuolinen pääreittiyhteys rinteen kasvillisuuden jäsentymättömyyden takia.

Alueella risteilee suunnittelemattomasti useita kivisiä ja savisia polkuja sekä maastopyöräilyyn liittyviä reittejä. Pyöräilyreitit keskittyvät mäen itärinteeseen, mutta myös mm. mäen huipulta länteen suuntaavaa vedenjakajaa on käytetty alamäkiäjoon. Samaa reittiä ovat käyttäneet myös kuntoilijat ja muut mäellä vierailevat, minkä vuoksi maastopyöräilylle on suotavaa osoittaa selkeät toiminta-alueet. Muut pääkävelyreitit sijaitsevat pääasiassa vedenjakajaharjanteilla tai niiden vieressä huipulta katsottuna länteen, koilliseen ja kaakkoon sekä diagonaalisesti rinnettä ylös mm. rinteen länsipuolista huoltotietä etelään. Mäen itärinteen maastopyöräilyreitit ovat paikoin syväle kuluneita ja mutkittelevat mm. tuomimetsikön halki.

Laajan ja merkittävän viheralueen varustetaso ja ympäristön käsittely ovat vaatimattomia. Istuimia on nykyisin vain huipulla ja ne ovat hyvin tavanomaisia alueen erityisluonteeseen nähden. Myöskään valaisimet huipulla, rinteillä ja muualla alueella eivät korosta edullisella tavalla alueen luonnetta monipuolisena ja monimuotoisena virkistyskäyttö- ja luonnonalueena. Huipulla on yksi valonheitin korkeilla puupylväillä ja muut valon-



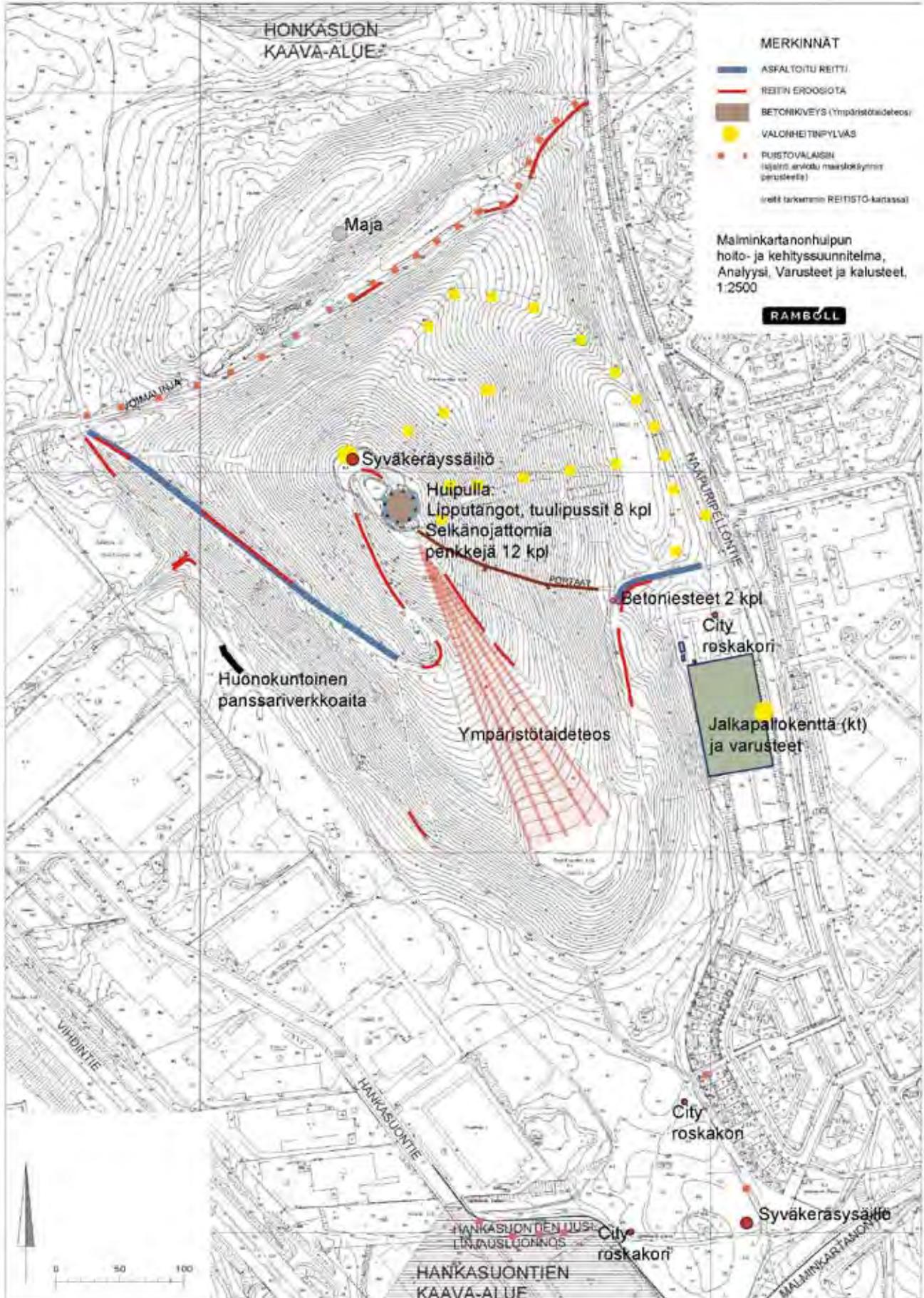
Kuva 18. Huipun kalusteet.



Kuva 19. Rinteen huonokuntoista asfalttia.



Kuva 20. Kaakkoisrinteen ulkoilureitin betoniesteitä.



Kuva 21. Analyysikartta kalusteista ja varusteista.

heittimet ovat mäen itärinteessä liittyen mäen aikaisempaan käyttöön. Yksi valonheitinpylväs on lisäksi jalkapallokentällä. Alueen puistovalaisimet ovat vaatimatonta perustasoa puutolppaisina.

Huipulla sijaitsee Hanna Vainion kaksiosaisen ympäristötaideteoksen Tuulet ja suunnat toinen osa, betonikivinen kompassi sekä kahdeksan lipputankoa, joissa on eriväriset tuulipussit. Tuulipusseja joudutaan uusimaan usein, josta aiheutuu kustannuksia. Betonikiveys on kulunut. Teoksen toinen osa sijaitsee rinteän eteläpuolella, pitkinä valkoisina kalkkikiviraitoina rinnettä laskeutuen. Raitojen ylläpito on vaikeutunut maaperän rehevyyden vuoksi, sillä ne peittyvät vähitellen aggressiiviseen kasvillisuuteen. Raidoille on jouduttu täydentämään kalkkikiveystä lähes vuosittain. Lisäksi teos sijaitsee syrjässä alueen pääreiteistä ja raidat näkyvät lähimaisemassa huonosti. Koska kalkkiraitojen rinne on mäen loivin, sille on myös virkistyskäyttöpaineita.

Alueella on roska-astioita ja jätekeräyssäiliöitä varsin harvassa. Huipulla on yksi syväkeräyssäiliö ja toinen on sijoitettu mäen eteläosan metsään kulkureittien risteyskohtaan. Roska-astiat eivät sijoitu välittömästi oleskelualueiden yhteyteen vaan esimerkiksi pysäköintialueelle.

Jalkapallokentän yleinen varustetaso ja ilme on myös epämääräinen ja vaatimaton. Kentän vieressä on erilaisia kuluneita koppeja, joita on myös viereisen paikoitusalueen puolella. Kentän päädissä on suoja-aidat.



Kuva 22. Pysäköintialueen jäteastia sekä huipun syväkeräyssäiliö.



Kuva 23. Pohjoispuolen ulkoilureitin valaisin.



Kuva 24. Nykyisellään jalkapallokentän ympäristön varuste- ja hoitotasoa on vaatimaton. Kopit ovat kuluneita ja pensaat kasvavat aidan läpi.

3.6 Nykyiset toiminnot

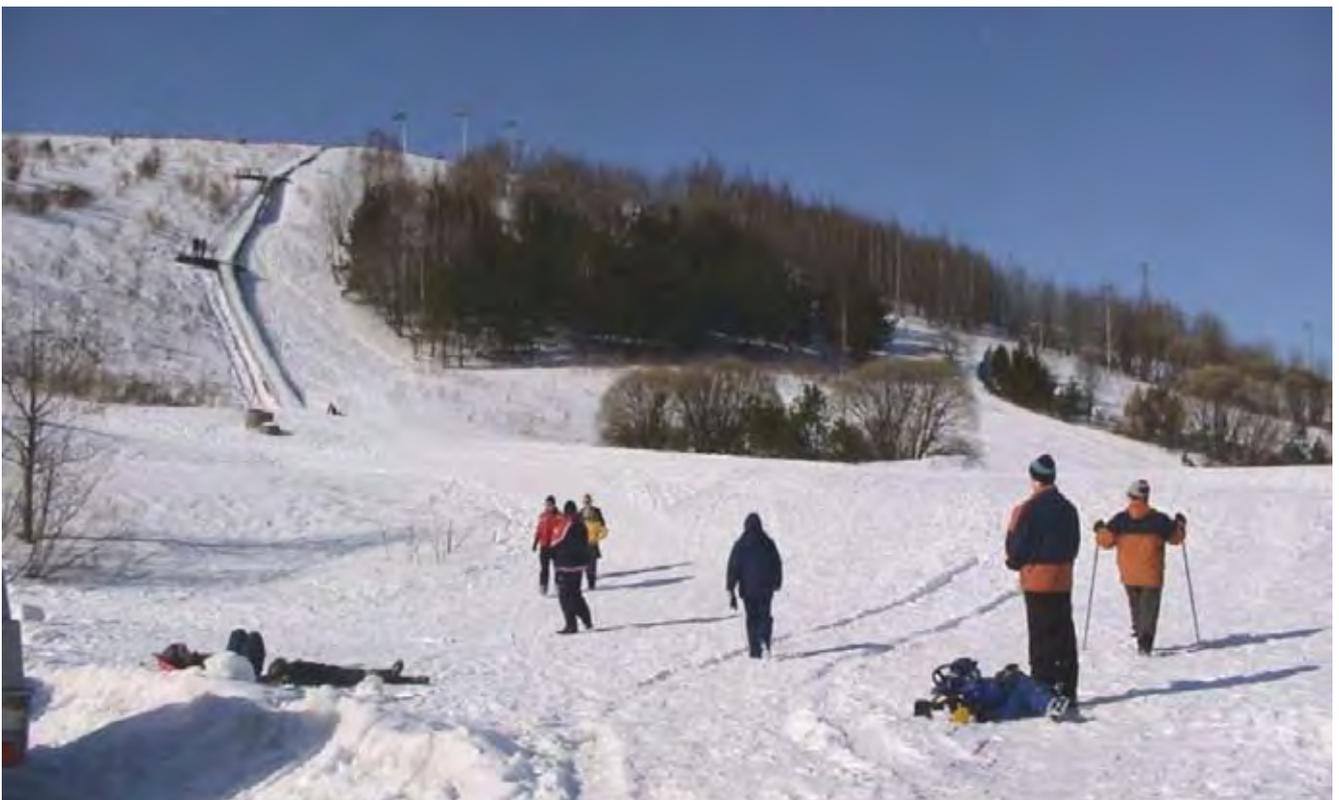
Maaston suhteellinen jyrkkyys asettaa rajoituksia alueen käytölle. Alue antaa kuitenkin monipuolisia mahdollisuuksia; tärkeitä toimintoja ovat kävely, juoksu, koiranulkoilutus, maastopyöräily, hiihto ja pulkkailu. Lisäksi siellä voi harrastaa aktiivisista toiminnoista mm. sauvakävelyä, riippuliittoa, lennokkien lennätystä, alamäkipyöräilyä ja portaiden kiipeämistä ja harppomista. Puiset kuntoportaat ovat ahkerassa käytössä ja sijaitsevat pulkkamäen ja alamäkipyöräilyn pääalueen tavoin mäen itärinteessä.



Naapuripellontien vieressä olevaa kenttää käytetään jalkapalloiluun ja luisteluun. Kenttää valaisee yksi valonheitin. Kentän molemmissa päissä on pysäköintialue.



Aktiivisesti ja passiivisesti voi harrastaa maisemien ja vuorokauden tai vuodenaikojen ja luonnonilmiöiden tarkkailua tai seurata maastopyöräilijöitä ja muita liikunnan harrastajia. Mäki tarjoaa mahdollisuuden tuttavien tapaamiseen, luontoelämyksiin, lintujen ja perhosten tarkkailuun, valokuvaukseen ja keräilyyn.



Kuvat 25-27. Ympäri vuotista toimintaa.

4 YLEISSUUNNITELMA

Malminkartanonhuipun yleissuunnitelman visuaalinen ilme perustuu avointen ja suljettujen alueiden sektorimaiseen vaihteluun. Avoimilla osuilla pyritään takaamaan tärkeät näkymät sekä huipulta ympäristöille alueille että ympäröiviltä alueilta huipulle. Puustoiset, metsäiset alueet ovat hoidon kannalta helpompia, mutta avoimet alueet mahdollistavat erilaisia toimintoja sekä ylläpitävät täyttömäelle syntynyttä eläin- ja hyönteislajistoa. Yksi lähtökohta suunnittelussa on ollut se, että täyttömäki on alunperin keinotekoinen ympäristö, josta syystä mäen kasvillisuus on muokattavissa ja jalostettavissa. Avoimina säilytettävät alueet säilyttävät myös biodiversiteettiä.

Ajatuksena on ollut, että osassa metsäisiä alueita kokeillaan ilmastonmuutosta enteillen muutamaa vyöhykettä eteläisempiä puulajeja ja -lajikkeita. Kuitenkin pääpaino metsäsektoreissa on nykyinen puusto ja sen kehittäminen. Tästä on kerrottu tarkemmin kappaleessa 4.5 Kasvillisuuden hoito.

Huipun monikäyttöisyyttä on pyritty lisäämään mm. etelärinteen kasvillisuuden intensiivisemmällä hoidolla, jolloin retkeily ja auringonotto mahdollistuvat. Sekä toiminnallisuutta että kasvillisuutta monipuolistamaan on suunniteltu valdelmapensassektoreita.

Malminkartanonhuippua on myös tarkasteltu teemoittain, kuten esimerkiksi reittiyhteyksiä, toimintoja ja valaistusta.

4.1 Reitit ja yhteydet

Malminkartanonhuipun itäpuolelle ehdotetaan uutta reittiä, jonka optimaalisin linjaus on jalkapallokentän ja kukkulan välissä. Esteettömillä jyrkkyyksivaatimuksilla reittilinjaus vaatii rinteseen kaivautumista Vuorenjuuren pohjoispuolelta. Tämä reitti ehdotetaan valaistavaksi.

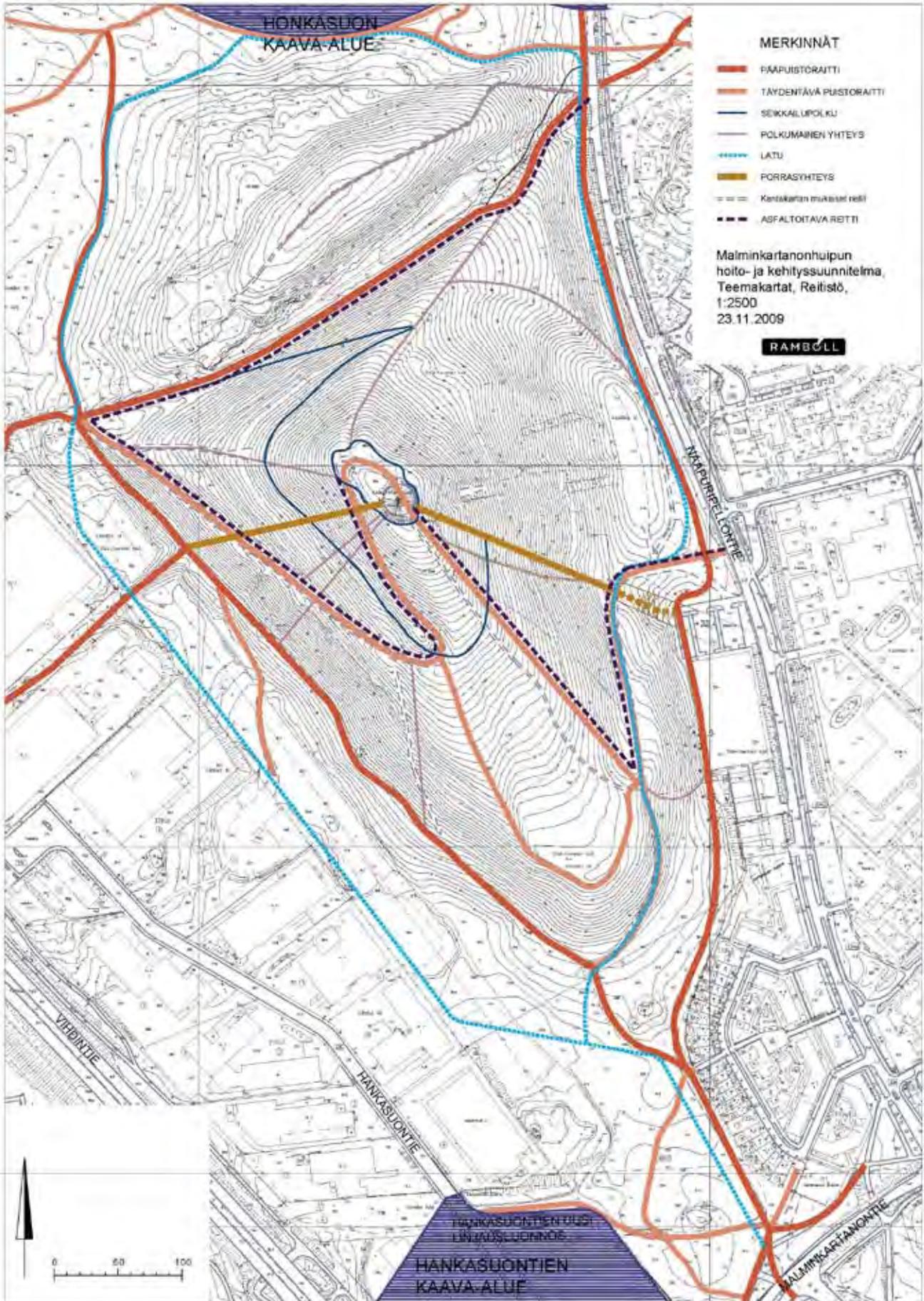
Asvaltoitavia reittiyhteyksiä ovat eniten eroosiolle alttiit osuudet eli kukkuloiden välinen pääreitti, huipulle johtava huoltotie ja Naapuripellontieltä huipulle johtava yhteys.

Latuverkostoa linjataan uudelleen käytön lisääntyessä. Kesäisin reittejä voidaan käyttää esim. lenkkeilyyn. Pääosin latureittejä rakennetaan nykyisen reitin viereen nurmi- tai niitypintaisina, mutta täyttömäen länsipuolelle latu linjataan uuteen maastokäytävään Gasumin suunnitteleman maakaasuputkireitin kohdalle. Maakaasuputken linjaukselta joudutaan poistamaan puita n. 5 m levyiseltä alueelta ja se sijoitetaan mahdollisimman lähelle nykyistä teollisuusalueen reunaa huomioiden kuitenkin maastohiihdon reunaehdot. Teollisuusalueen reunan maisemointiin ja roskaisuuden ja louhikkaisuuden poistoon kiinnitetään erityistä huomiota. Lyhyitä latuosuuksia rakennetaan uusille linjauksille.

Uudet portaat rakennetaan huipun länsirinteen siten, että ne tukevat Vihdintien ylittävälle kevyen liikenteen sillalle suuntautuvaa reittiä. Ne



Kuva 28. Eroosio vaivaa suosittuja kivituhkapintaisia ulkoiluteitä.



Kuva 29. Reitistön teemakartta.

kuten vanhat portaat kaakkosrinteessä tehdään rakenteeltaan kestävämmiksi siten, että vain askelmat ja käsijohteet ovat puuta ja muu rakenne terästä. Samalla portaat suunnataan sektoreitten suuntaisiksi. Porrasreitit valaistetaan mahdollisesti portaisiin integroitavalla valaistusratkaisulla.

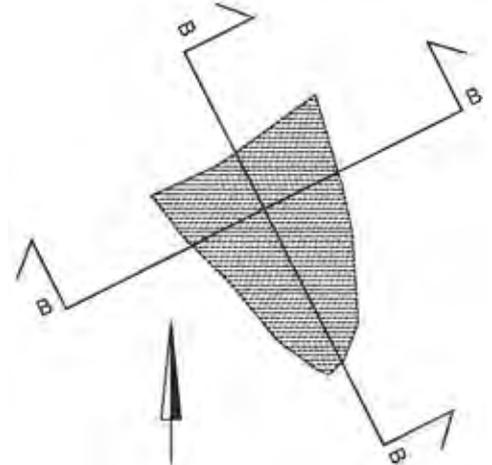
Malminkartanonhuippua kiertämään linjataan lisäksi kevytrakenteinen seikkailupolku, jonka teemana on esimerkiksi esitellä ympäristöä tai kaupunkiluontoa. Lisäksi ylintä huippua kiertämään voidaan rakentaa maisemapolku, joka liittyy huipun mahdollisiin istuskelurakenteisiin.

Lisäksi rinteeseen perustetaan kapeita rinnettä suoraan nousevia polkuja, joita voidaan käyttää haastavina kulkureitteinä eri tarkoituksiin.

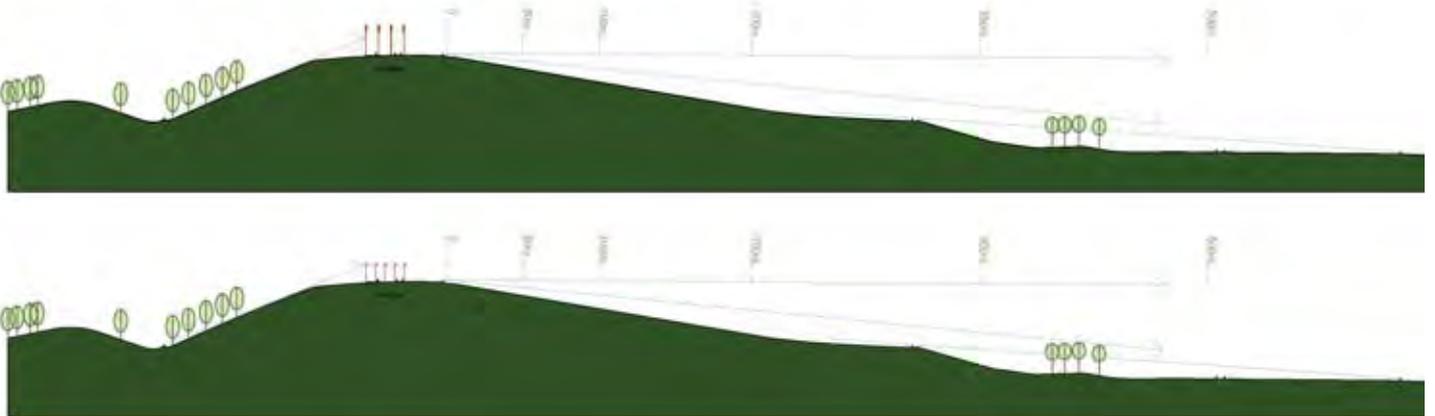
Alueen eteläosassa puistoraitteja linjataan paikoitellen uudestaan Hankasuontien muutosten vuoksi ja eteläosan selkeyttämiseksi. Eteläosaan Malminkartanontien pohjoispuolelle muodostetaan reittien risteyskohta, jonka keskiössä on jokin visuaalisesti kiehtova houkutin. Tämä sijoittuu huipun ja Malminkartanontien väliselle näkymäakselille.



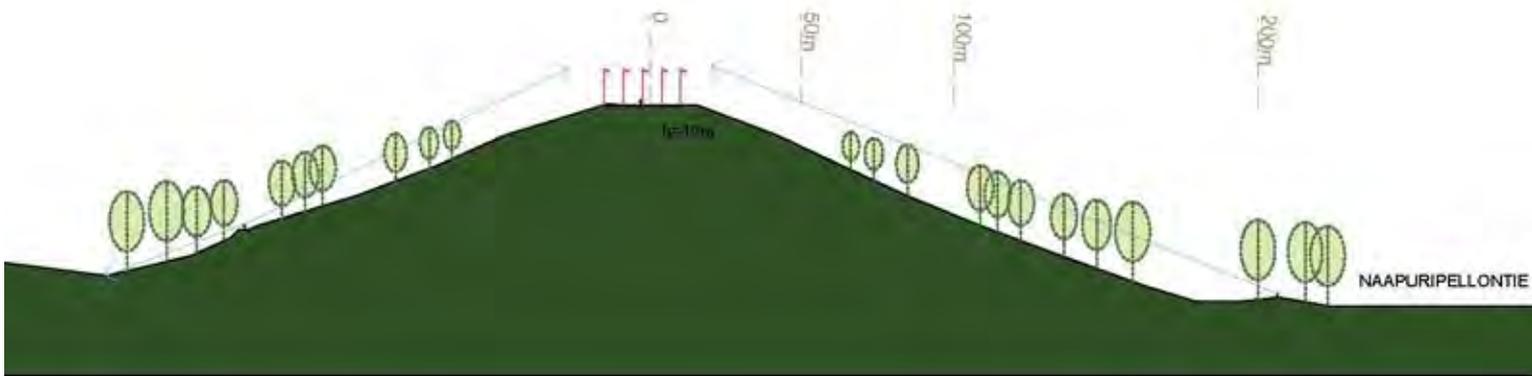
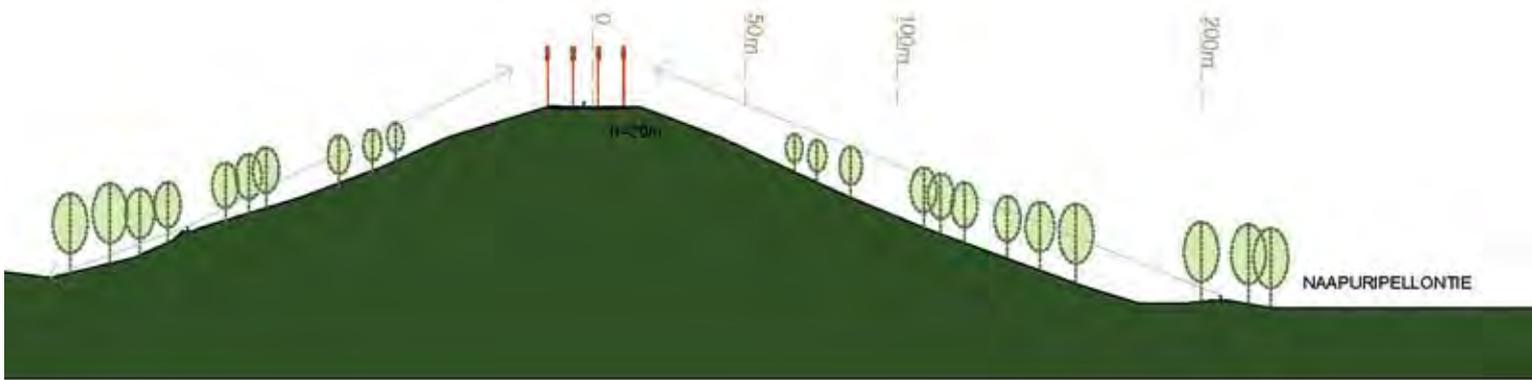
Kuva 30. Maastopyöräilylle varataan alue itärinteestä.



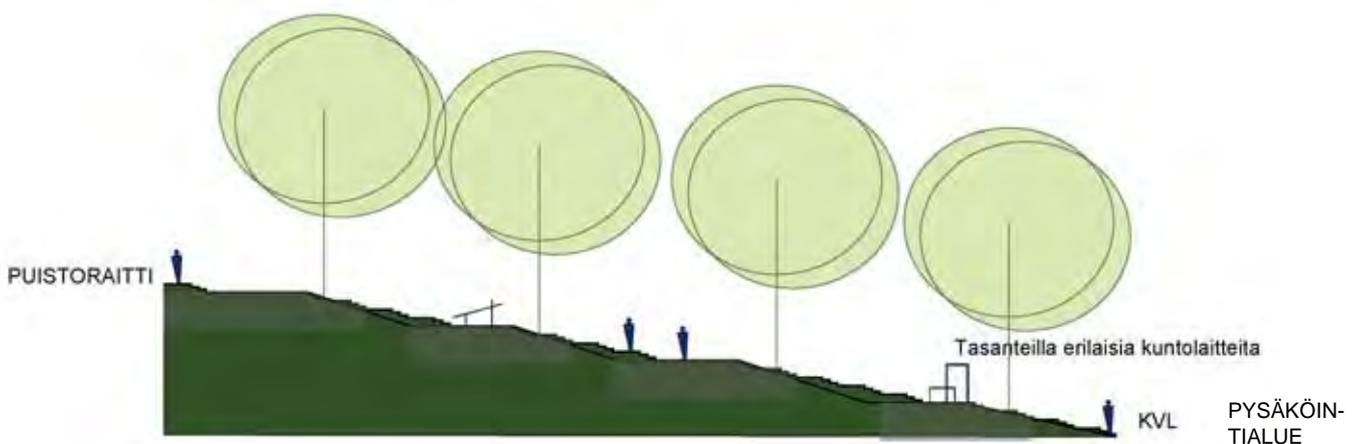
Kuva 31. Periaateleikkausten sijoittuminen mäen suhteen.



Kuva 32. Hupun ja maisemien näkymistä havainnollistava periaateleikkaus A-A 1:5000. Yläkuvassa huipulla tuuliturbiineja, alla nykyiset tuulipussit.



Kuva 33. Hupun ja maisemien näkymistä havainnollistava periaateleikkaus B-B 1:2500. Yläkuvassa huipulla tuuliturbiineja, alla nykyiset tuulipussit.



Kuva 34. Periaateleikkaus maastoterassoinnista ja kuntoilupaikasta 1:100.

4.2 Toiminnot

Tärkeitä toimintoja tulevat jatkossakin olemaan kävely, juoksu, koiranulkoilutus, maastopyöräily, hiihto ja pulkkailu. Myös kaikenlaista muuta nykyisinkin esiintyvää toimintaa sallitaan jatkossakin alueella: riippuliittoa, lennokkien lennätystä, alamäkipyöräilyä ja portaiden kiipeämistä.

Mahdollisten törmäysten välttämiseksi alamäkipyöräily ohjataan itärinteeseen rajatulle alueelle. Samalla alueella rakennetaan myös maavaraista hyppyreitä lumilautailijoille. Alue merkitään karttoihin ja opasteisiin toiminnallisena ja maastopyöräilyn alueena.

Koska rinteiden kävely ylös ja alas on fyysisesti rankkaa, suunnitelmassa ehdotetaan enemmän rinteiden suuntaisia polkuja, jotka sopivat paremmin kaikille ja tarjoavat matkan varrella erilaisia kokemuksia.

Suunnitelmassa ehdotetaan lisää rauhallisia toimintoja kuten auringonotto, piknik ja vattujen poiminta. Maisemien ja näkymien ihailu on avartavaa ja opettavaista toimintaa samoin kuin tähtien ja kaikenlaisten taivaanilmiöiden tarkkailu. Malminkartanonhuipusta kehitetään kokemuksellinen ja informatiivinen oleskelu- ja tarkkailupaikka. Paikan erityistä luonnetta korostetaan erilaisilla materiaaleilla tai rakenteilla. Huipulle ehdotetaan jonkinlaisia viittauksia tai muuta rakennetta, josta voi lukea kohteiden nimiä.

Jalkapallo ja luistelu säilyvät kentällä, jota laajennetaan vastaamaan paikallistason kokovaatimuksia (46x96). Pysäköintipaikat jäsenellään toisella tavalla, jotta paikkamäärän saa maksimoitua.

Nykyisten kuntoportaiden alapuolelle ehdotetaan rakennettavaksi maastoterasseja, joilla olisi kuntoilulaitteita varsinaisten portaiden jatkoksi ja sisääntulon vahvistamiseksi. Pohjoispuoleiselle kukkulalle ehdotetaan frisbeenurmea.



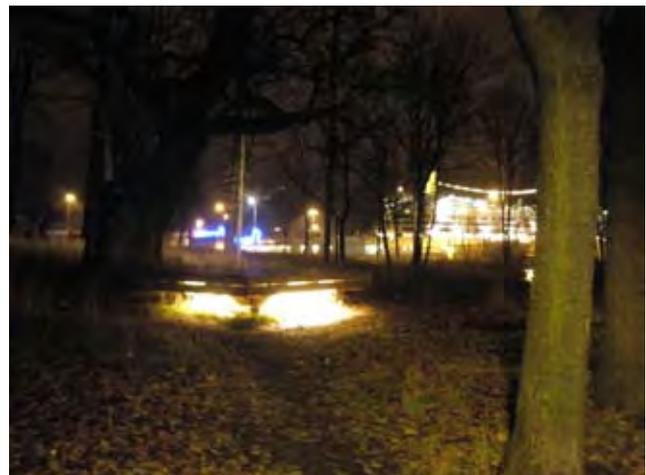
Kuva 35. Esimerkki raumalaisesta opastejärjestelmästä.

4.3 Valaistus

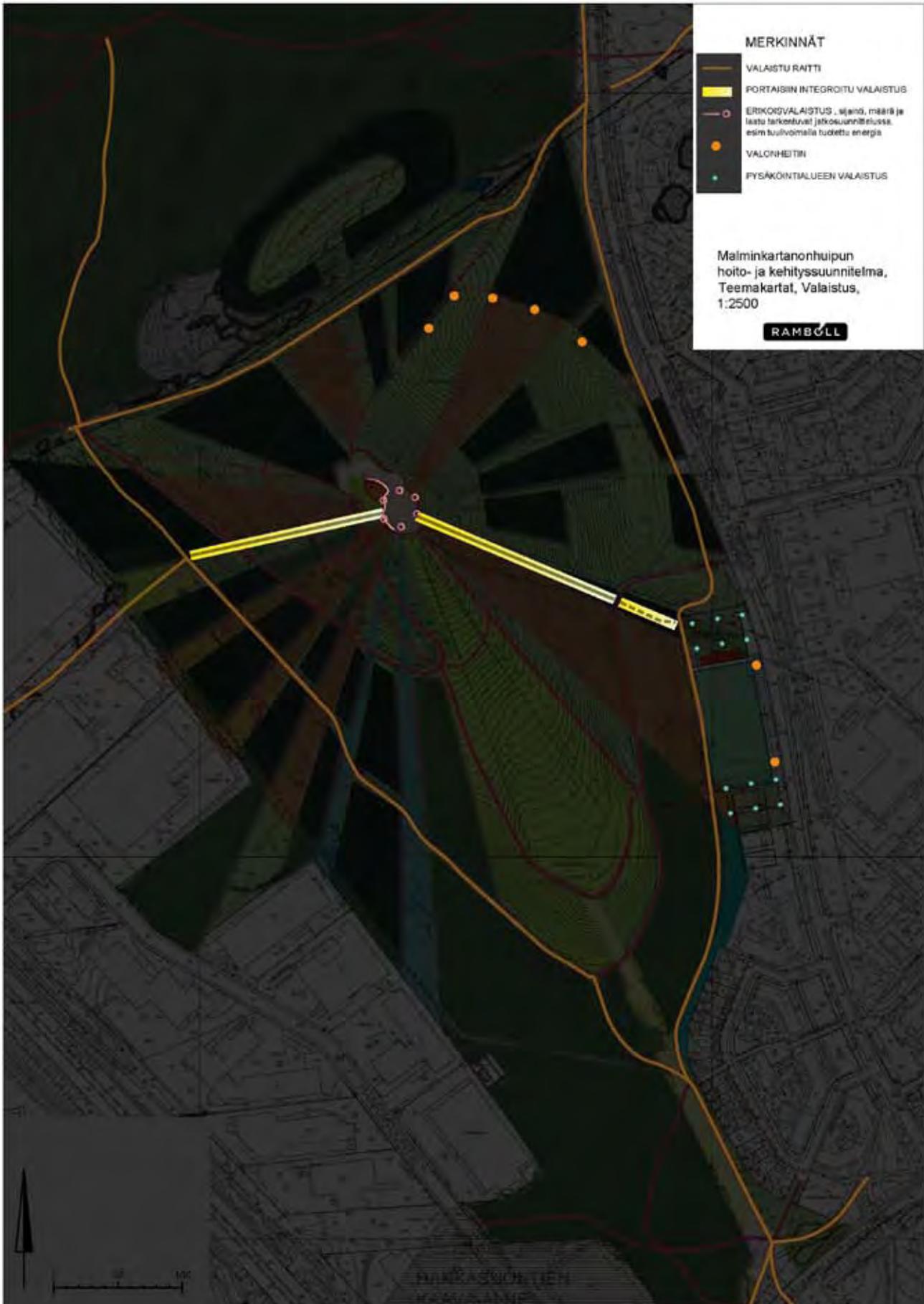
Valaistavia reittejä olisivat puiston pääreitit, jotka on esitetty teemakartassa sekä portaat. Puistovälisimen malliksi valitaan nykyistä kaupunkimaisempi vaihtoehto. Jalkapallokentän ja pysäköinti-alueiden valaistusta parannetaan.

Maastopyöräilyalueen valonheitinvalaistuksen tarvetta tutkitaan. Tarpeettomat valonheittimet poistetaan.

Huipulla valonheitin poistetaan ja valaistuksesta tehdään minimaalinen ja tunnelmallinen ja se ei saa estää mm. tähtitaivaan tarkkailua. Epäsuoran valon ja hyvin vähäisen ja harkitusti suunnatun valon käyttöä esim. yhdistetyissä rakenteissa tutkitaan jatkosuunnittelussa. Valaistus voidaan rakentaa myös mahdollisesti tuulivoimapylväiden rakenteisiin, kuten pylväisiin liitettynä, mutta edelleen himmeänä.



Kuva 37-39. Ideakuvia valaistuksesta.



Kuva 40. Teemakartta valaistuksesta.

4.4 Investoinnit

Malminkartanonhuipun vuosina 2010-2019 toteutettavia investointeja ovat:

- Uudet portaat länsirinteeseen
- Vanhojen portaiden uudelleen rakentaminen itärinteeseen
- Uudet reitit Malminkartanonhuipun itäpuolelle sekä eteläosaan muutamia yhteyksiä
- Vanhojen reittiyhteyksien parantaminen (perustukset, asvaltointi, valaistus)
- Jalkapallokentän korjaus vastaamaan paikallistason tarpeita, uudet valaisimet, uudet aidat, pukukopit ja huoltorakennus
- Pysäköintialueen järjestelyt (paikkamuutokset, kiveykset, istutukset)
- Uuden kuntoilupaikan perustaminen pysäköintialueen viereen
- Uudet kalusteet, kuten valaisimet, istuimet, roska-astiat ja opastaulut
- Tuulivoiman lisääminen huipulle
- Ylätasanteen käsittely
- Uudet istutukset, metsitykset, niittyjen perustukset ja katealueet
- Uusia polkuja huipulle
- Kosteikkojen käsittely
- Investointien summasta ei esitetä arviota. Alueen asemakaavoitus on kesken. Toiset suunnitelmassa esitetyt ehdotukset ovat vasta idea-asteella ja niiden toteuttamisen mahdollisuudet ja hallintokuntien vastuut selvitetään myöhemmin.

4.5 Kasvillisuuden hoito

Hoitosuunnitelma

Kasvillisuudesta on tehty erillinen hoitosuunnitelma, jossa kasvillisuusalueet on jaettu metsä-, pensas-, niitty- ja nurmialueisiin. Lisäksi on laadittu hoito-ohjeet kosteikko- ja katealueille. Kasvialueet on jaettu kuvioihin alueen nykytilan ja tehtävien hoitotoimenpiteiden mukaisesti ja kuviot merkitty hoitosuunnitelmakarttaan.

Metsäkuviot M1-M24

Huipun metsäalueita muutetaan sektorimaisiin alueisiin täydennysistuttamalla haluttuja kuvioita ja poistamalla avoimiksi tarkoitettujen reuna-alueiden puustoa. Metsäkuvioiden hoitotoimenpiteet ovat pääasiassa pienpuuston hoitoa eli taimikoiden kehittämistä, vesakon poistoa ja näkymien avaamista. Malminkartanonhuipun ympäristön metsäalueiden hoidosta on tehty hoitosuunnitelma, Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008–2017 (HKR 2008), jonka mukaisesti täyttömäkeä ympäröivää metsää on hoidettu ja hoidetaan.

Kuvioilla suositetaan luontaisista lajeista kunkin alueen kasvupaikkatekijöiden mukaisesti parhaiten soveltuvia puulajeja ja avoimille alueille myös täydennysistutetaan kasvuolosuhteiden mukaan valittuja puulajeja. Uusien puuntaimien alusta suojataan esimerkiksi taimitassulla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Mikäli alueella on ongelmia kaneista, suojataan taimet verkolla. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein. Metsäalueet ovat hoitoluokkaa C1 lähimetsä. Virkistyskäytössä olevat metsäalueet on luokiteltu lähivirkistysmetsiksi.

Pensasalueet P1-P7

Uusia pensasalueita istutetaan suunnitelman osoittamille avoimille, niittymäisille alueille sektorimaisiin muotoihin puusektoreiden väliin tuomaan vaihtelevuutta. Pensaslajeina käytetään esimerkiksi vadelmaa ja viiniköynnöksen istuttamista kokeillaan. Vadelmasektoreiden reunoille voidaan tehdä kulkua helpottavia katepäälysteisiä, huippua kohti kapenevia raitoja, ns. poimintapolkuja. Pensaiden liikaa leviämistä hillitään leikkaamalla kasvusto alas 5 vuoden välein.

Vuonna 1997 tehdyn vihersuunnitelman mukaisesti istutettuja pensasalueita harvennetaan si-

ten, että alkuperäinen idea väreittäin raidoiksi istutetuista pensasraidoista tulee paremmin esiin. Raitojen välit katetaan kasvun hillitsemiseksi. Olevia pensasraitoja jatketaan kulkureitin itäpuolelle istuttamalla uusia pensaita avoimelle niittyalueelle. Pensaslajeina käytetään nykyisen pensasalueen mukaisia lajeja. Pensasalueet ovat hoitoluokkaa A3 käyttö- ja suojaviheralue.

Niityt N

Niityt ovat huipun ympäristössä tärkeitä maisemaa jakavia elementtejä, joiden kohdalta aukeaa näkymiä korkealle huipulle saakka. Niittyalueet säilytetään avoimina niittämällä ne 1-2 kertaa kasvukaudessa. Uusille niittyalueille tehdään ensin alkuraivaukset, jonka jälkeen ne kunnostusniitetään 2 kertaa kesässä. 2 vuoden jälkeen uudet niittyalueet siirtyvät normaalin ylläpitoniiton piiriin. Niityt ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty.

Luonnonnurmi L

Huipun ympäristön sekä nykyisten kalkkiraitojen kasvustoa kehitetään nurmimaisempaan suuntaan. Nykyisten kalkkikiviraitojen annetaan maata hiljalleen paikalleen. Etenkin kalkkikiviraitojen kohdalla suositaan erilaisia ruohovartisia kalkin-suosijakasveja. Alussa alueilta kitketään erilaiset suurruohot, kuten ohdakkeet, pujot, nokkoset ja maitohorsmat vuosittain. Jatkossa alueita hoidetaan kuten A3 nurmialueita.

Heinä/ perennakoeistutusalue H1

Koillisrinteen avoin niittyalue soveltuu myös koekasvialueeksi erilaisille heinille ja perennoille. Koekasvilajien tulisi kuitenkin kestää kulutusta, sillä aluetta käytetään alamäkipyöräilyssä. Mahdollisten koekasvien istutustyöt ja hoito toteutetaan kokeen suunnittelijan erillisten ohjeiden mukaisesti. Muuten aluetta hoidetaan kuin muitakin niittyalueita B2 hoitoluokan mukaisesti.

Avoimet katealueet A

Osalla huipun avoimia niittyalueita sekä vadelmasektoreiden vierustoilla voidaan käyttää erilaisia katteita huippua kohti kapenevina sektoreina. Mahdollisia katemateriaaleja ovat esimerkiksi paikalta tai lähialueelta saatava puuaines tai jokin muu värillinen kate. Jyrkässä tuulisessa rinteessä on tarpeen käyttää myös tapeilla kiinnitettäviä ka-

tekankaita. Huipun ympäristössä katealueille istutetaan erilaisia köynnöksiä erimuotoisiksi alueiksi. Sopivia köynnöslajeja ovat esimerkiksi villiviini, humala ja karhunkierto. Katealueet ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty.

Kosteikkoalueet K1-K2

Huipun juurella olevia kosteita painanteita kehitetään kosteikkomaisempaan suuntaan. Täyttömäen pohjoispuolella, voimalinjan alla on kostea alue, jossa on paikoin kallio näkyvissä. Alueella kaivetaan kalliota paikoin vahvemmin esille ja istutetaan kosteikkokasvillisuutta sopiviin kohtiin. Kasvilajeiksi sopivat esimerkiksi osmankäämi ja rantakukka. Jyrkkien kallioseinämien vierustalta poistetaan peittävä kasvillisuus. Viereisen raitin reunaa niitetään aikaisempaa useammin ja siihen tehdään oleskelupaikkoja. Kosteikkoaluetta ja raitin reunustaa hoidetaan A3 hoitoluokan mukaisesti.

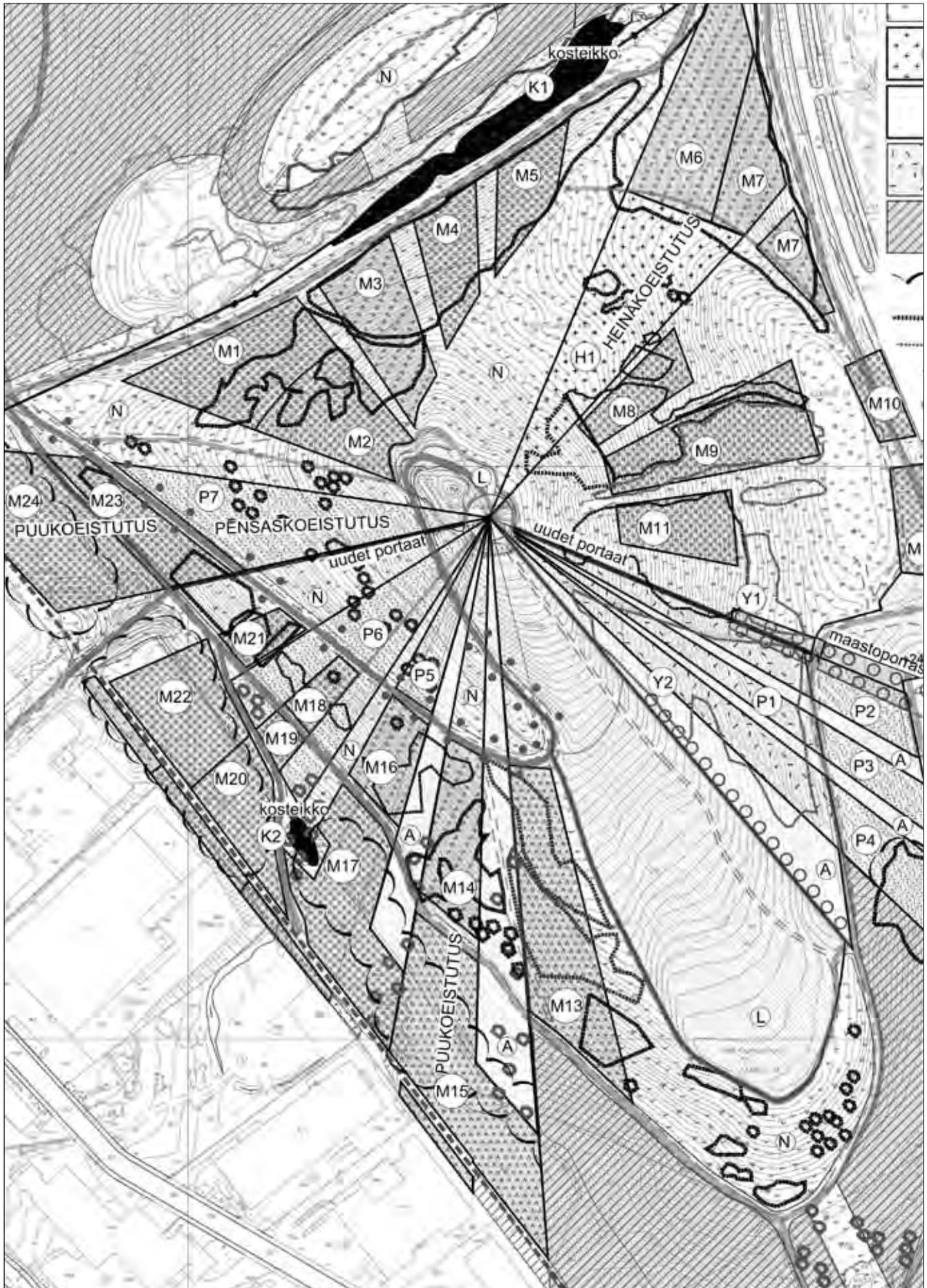
Mäen lounaispuolella kulkureitin alapuolen notkossa sijaitsevaa kosteaa aluetta kehitetään reheväksi ja luonnonmukaiseksi kosteikoksi. Kosteikon ympäristöä avarretaan ja alueelle istutetaan erilaisia kosteikkokasveja. Kasvilajeiksi soveltuvat esimerkiksi kurjenmieikka, lumme ja osmankäämi. Kosteikkoaluetta hoidetaan osana C1 lähivirkistysmetsiä.

Hoitokustannukset

Suunnittelualueen kasvillisuudelle on laskettu vuotuiset hoidon kustannukset hoitoluokittain. Alueen metsät ja mäen lounaispuolen metsikön kosteeseen painanteeseen kehitettävä kosteikko ovat hoitoluokaltaan C1 lähimetsiä. C1 hoitoluokkaa on yhteensä n. 11 ha. Metsien vuotuiset hoitokustannukset ovat yhteensä n. 4 000 €.

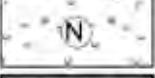
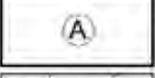
Yksittäiset puurivistöt, pensas- ja luonnonnurmi-alueet sekä pohjoispuolen kosteikko ovat hoitoluokkaa A3 käyttö- ja suojaviheralueet. Alueita on yhteensä n. 6 ha ja vuotuiset hoitokustannukset ovat n. 29 000 €.

Avoimet niittyalueet, mahdollinen heinä- ja perennakoeistutusalue sekä avoimet katealueet ovat hoitoluokkaa B2 maisemaniitty. Niittyalueita on pinta-alaltaan yhteensä n. 10 ha ja niiden vuotuiset hoitokustannukset ovat yhteensä n. 17 400 €.



Kuva 41. Ote hoitosuunnitelmakartasta. Katso liite 3.

MERKINNÄT

	Istutettava yksittäispuu
	Lehtimetsä
	Havumetsä
	Sekametsä
	Pensasalue
	A3 luonnonnurmi
	Avoin niittyalue
	Heinä/ perennakoeistutus
	Avoin katealue
	Nykyisten pensasraitojen alue
	Nykyinen metsä, hoito säilyy vuosille 2008–2017 tehdyn Kaarelän luonnonhoito-suunnitelman mukaisena
	Nykyinen metsäalue, alue-rajaukset ja hoito muuttuvat
	Nykyisen puuston alue
	Nykyisen pensasistutuksen alue
	Säilyvä yksittäispuu tai -ryhmä, sijainti likimääräinen
	Säilyvä puukujanne

HELSINGIN KAUPUNKI
RAKENNUSVIRASTO
PL 1500
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

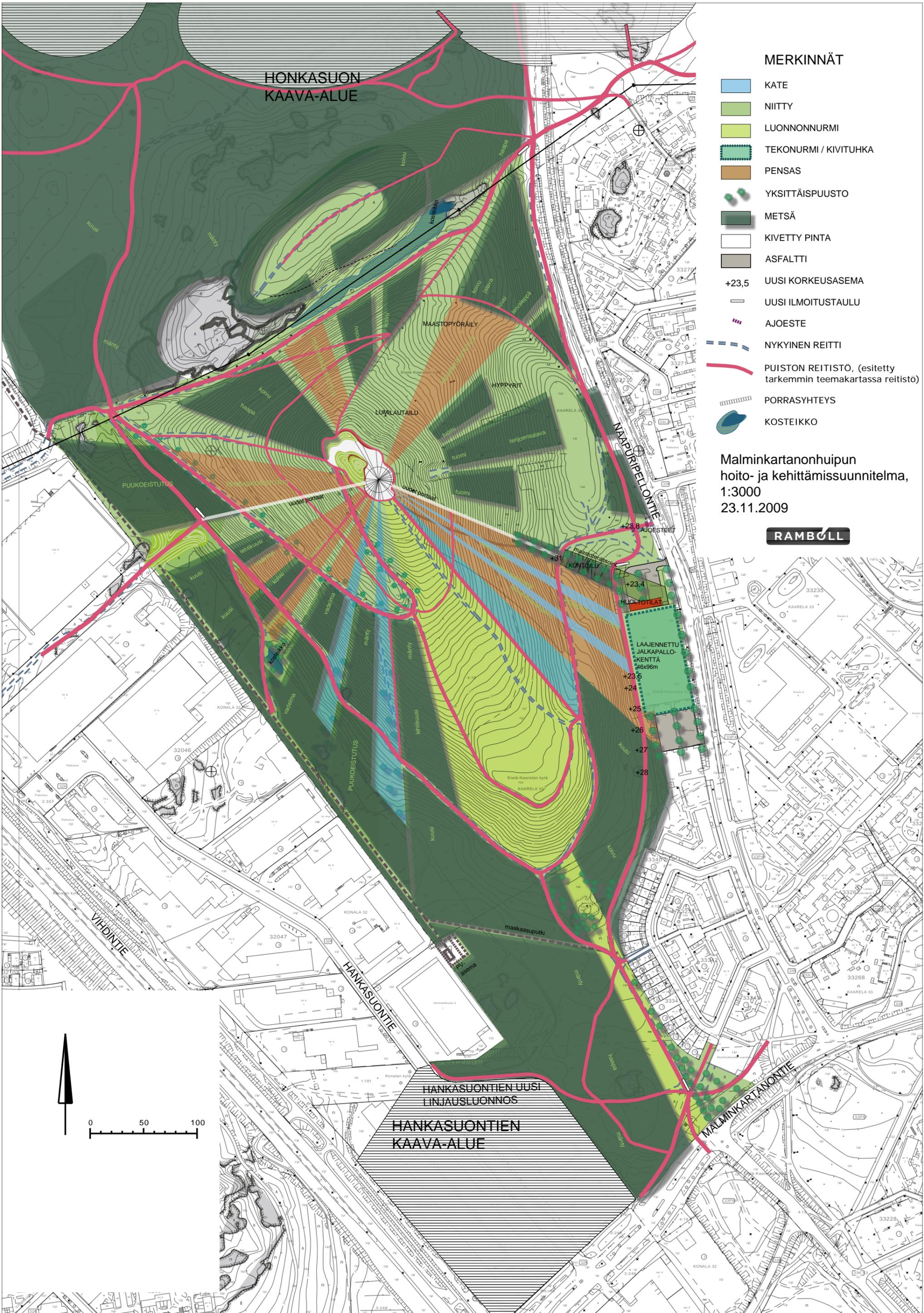
KUVAILULEHTI

Tekijä(t) Ramboll Finland Oy	
Julkaisun yhdyshenkilö rakennusvirastossa Mikko Koivistoinen	
Nimeke Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelma	Mistä julkaisua saa (henkilö ja huone)
Sarjan nimeke Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut	
Sarjanumero 2010:2	Julkaisu-aika Helmikuu 2010
Sivuja 33	Liitteitä
ISBN 978-952-233-626-5	ISSN 1238-9579
Kieli koko teos Suomi	Yhteenveto
Tiivistelmä <p>Malminkartanonhuippu sijaitsee Luoteis-Helsingissä, Malminkartanossa lähellä Vihdintietä. Se on ylijäämämassoista tehty, maisemoitu täyttömäki. Espoon ja Vantaan kaupungin rajat ovat lähellä. Hoito- ja kehittämissuunnitelmassa tarkasteltavan alueen pinta-ala on noin 42 hehtaaria. Alueen lähiympäristössä tehdään parhaillaan asemakaavoja mm. Honkasuon alueelle ja Hankasuontien kauppakeskukselle. Uusia asuinalueita on tulossa lähelle myös Espoon ja Vantaan kaupunkien puolelle, ja Malminkartanonhuippu kuuluu kolmen kunnan muodostamaan ns. Kunnankaankolmion alueeseen.</p> <p>Malminkartanonhuipun hoito- ja kehittämissuunnitelman tavoitteena on toimia suunnitelmana, jonka mukaan ohjataan alueen hoitoa ja jota voidaan käyttää alueelle laadittavan asemakaavan pohjana.</p> <p>Malminkartanonhuipun aluetta on tarkasteltu visuaalisena ja toiminnallisena kokonaisuutena. Työssä on pidetty tärkeänä näkymien säilyttämistä ja huipun maisemallisen ilmeen selkeyttämistä. Työssä on annettu suuntaviivat kasvillisuuden hoidolle selkeyttämällä hoitorajoja. Sen lisäksi on tarkasteltu erilaisten käyttötapojen sovittamista sekä ulkoilu- ja virkistysmahdollisuuksien lisäämistä.</p>	
Avainsanat Malminkartanonhuippu Hoito- ja kehittämissuunnitelma Täyttömäki	
UDK	



Helsingin kaupungin rakennusviraston julkaisut 2010:2 / Katu- ja puisto-osasto





HONKASUON
KAAVA-ALUE

MAASTOPYÖRÄILY

HYPPYRIT

LUMILAUTAILU

PUUKOESTUTUS

PUUKOESTUTUS

PUUKOESTUTUS

LAAJENNETTU
JALKAPALLO-
KENTTÄ
46x96m

VIHDINTIE

HANKASUONTIE

HANKASUONTIEN UUSI
LINJAUSLUONNOS

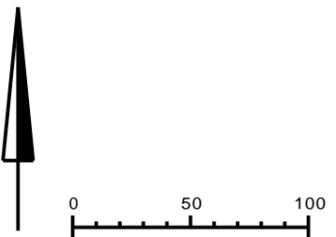
HANKASUONTIEN
KAAVA-ALUE

MALMINKARTANONTIE

MERKINNÄT

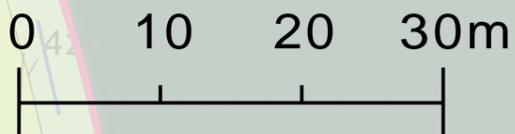
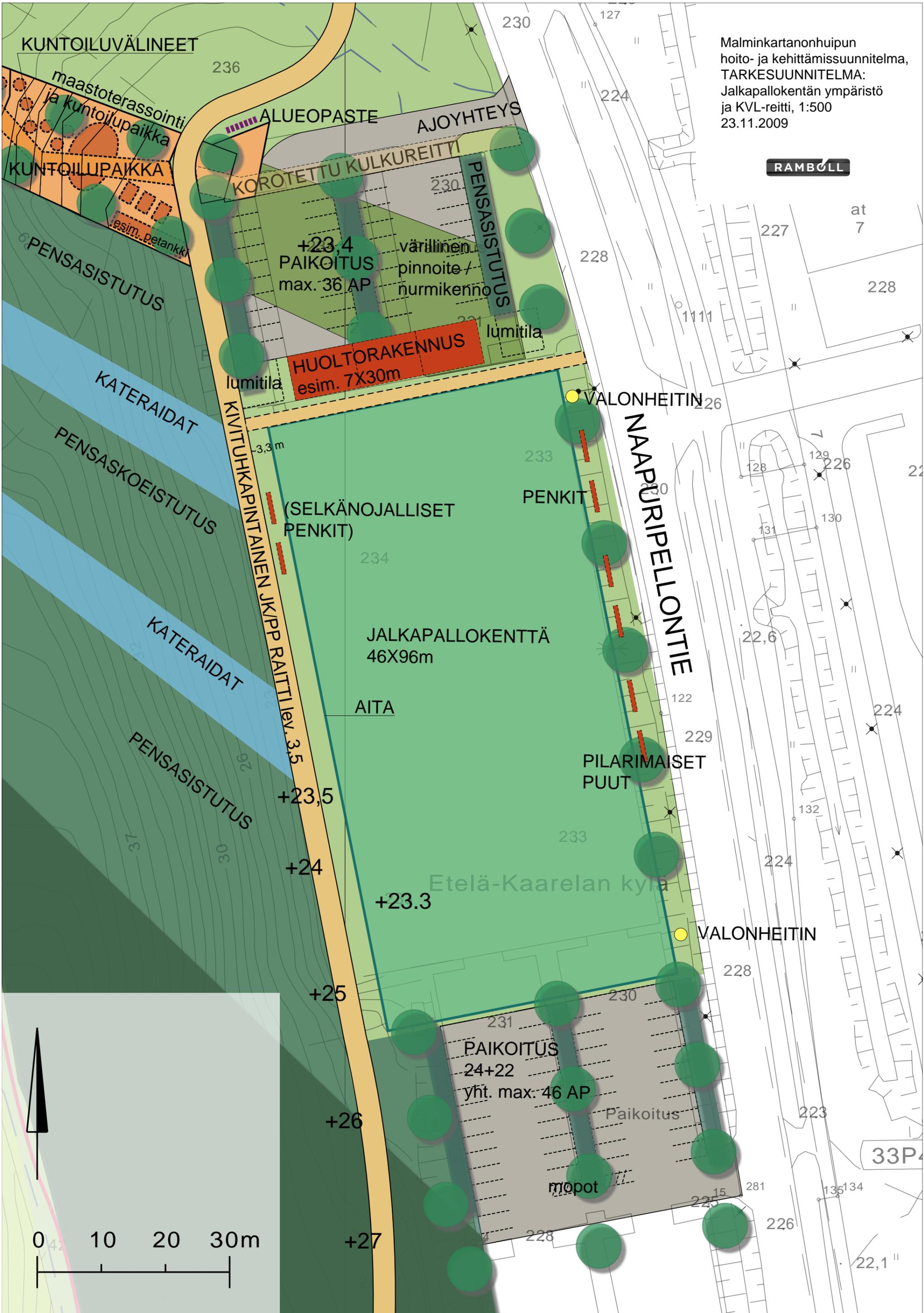
-  KATE
-  NIITTY
-  LUONNONNURMI
-  TEKONURMI / KIVITUHKA
-  PENSAS
-  YKSITTÄISPUUSTO
-  METSÄ
-  KIVETTY PINTA
-  ASFALTTI
-  +23,5 UUSI KORKEUSASEMA
-  UUSI ILMOITUSTAULU
-  AJOESTE
-  NYKYINEN REITTI
-  PUISTON REITISTÖ, (esitetty tarkemmin teemakartassa reitistö)
-  PORRASYTEYS
-  KOSTEIKKO

Malminkartanonhuipun
hoito- ja kehittämissuunnitelma,
1:3000
23.11.2009



Malminkartanonhuipun
hoito- ja kehittämissuunnitelma,
TARKESUUNNITELMA:
Jalkapallokentän ympäristö
ja KVL-reitti, 1:500
23.11.2009

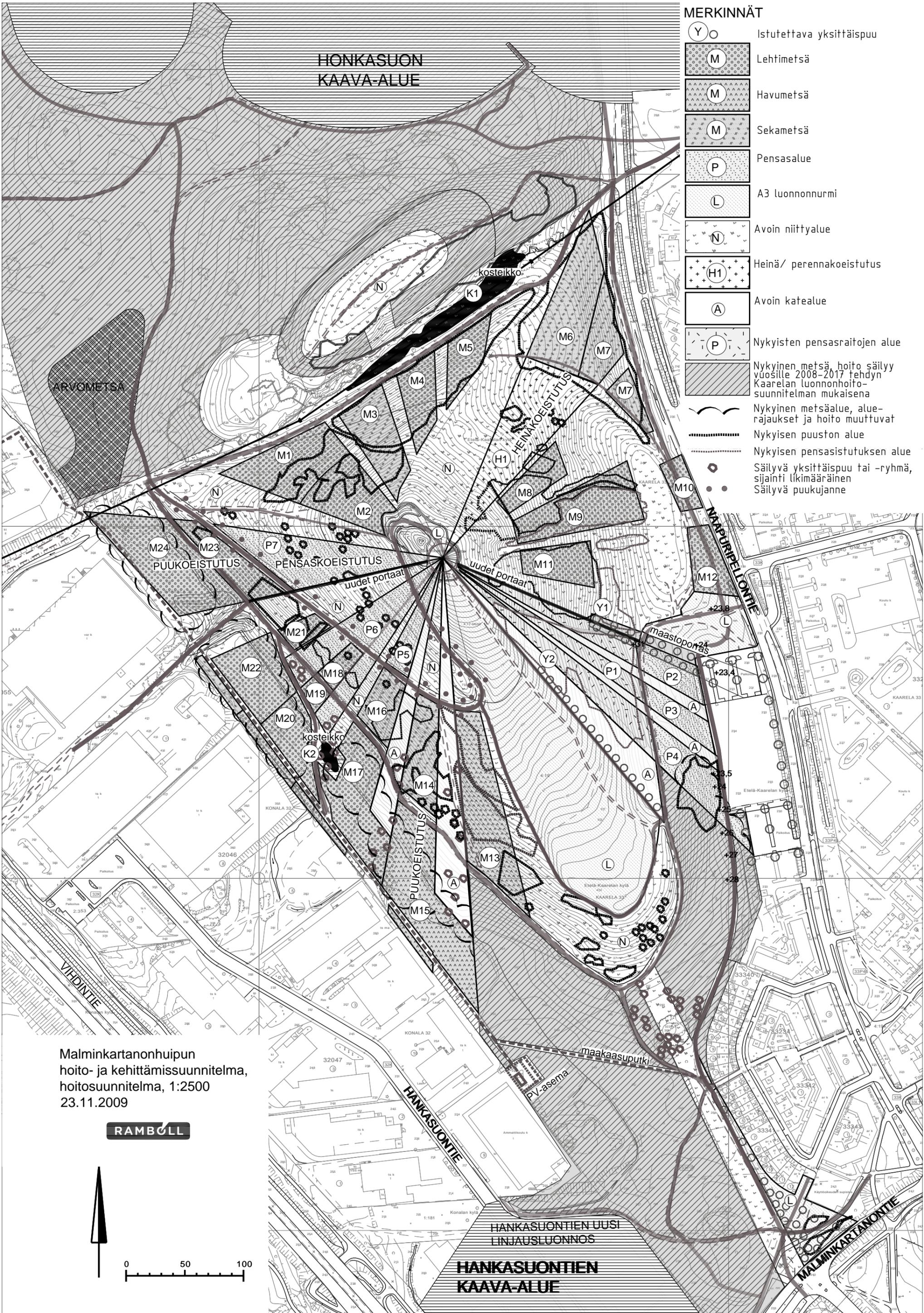
RAMBOLL



HONKASUON
KAAVA-ALUE

MERKINNÄT

-  Istutettava yksittäispuu
-  Lehtimetsä
-  Havumetsä
-  Sekametsä
-  Pensasalue
-  A3 luonnonnurmi
-  Avoin niittyalue
-  Heinä/ perennakoeistutus
-  Avoin katealue
-  Nykyisten pensasraitojen alue
-  Nykyinen metsä, hoito säily vuosille 2008-2017 tehdyn Kaarelan luonnonhoito-suunnitelman mukaisena
-  Nykyinen metsäalue, alue-rajaukset ja hoito muuttuvat
-  Nykyisen puuston alue
-  Nykyisen pensasistutuksen alue
-  Säilyvä yksittäispuu tai -ryhmä, sijainti likimääräinen
-  Säilyvä puukujanne



Malminkartanonhuipun
hoito- ja kehittämissuunnitelma,
hoitosuunnitelma, 1:2500
23.11.2009



HANKASUONTIEN
KAAVA-ALUE

HANKASUONTIEN UUSI
LINJAUSLUONNOS

MALKINKARTANONTIE

Kuvio	Nykytila	Tavoite	Hoitoimenpiteet	Hoitoluokka	Huom.
M1	Jyrkällä pohjoisrinteellä nuorta lehtipuustoa, mm. koivua ja haapaa. Alla paikoin tiheää vesakkoa. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuustoinen rinne. Kuviolla suositaan luontaisista lajeista koivua ja haapaa. Kuvion pohjoisreunan tulee olla vähintään 15 metrin etäisyydellä sähkölinjasta.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan koivua ja haapaa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M2	Jyrkällä pohjoisrinteellä nuorta lehtipuustoa, mm. koivua ja haapaa. Alla paikoin tiheää vesakkoa. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuustoinen rinne. Näkymien säilyttämiseksi pohjoiseen suositaan pienpuita kuten pihlajaa ja raitaa. Kuvion pohjoisreunan tulee olla vähintään 15 metrin etäisyydellä sähkölinjasta.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan pihlajaa ja raitaa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M3	Jyrkän pohjoisrinteen lehtomainen kangas, jolla nuorta lehtipuustoa, mm. koivua, haapaa ja vaahteraa. Alla paikoin tiheää vesakkoa, toisaalta paikoin aukkoinen. Osittain sähkölinjan alla.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu, pensasmainen kasvusto. Suositetaan matalia pensasmaisia lajeja näkymien säilyttämiseksi.	Istutetaan vuorimäntyjä, mongolian- ja tataarivaahteraa tiiviiksi alueeksi. Nykyistä puustoa harvennetaan voimakkaasti, samoin pienpuustoa poistetaan voimakkaasti.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 27
M4	Jyrkän pohjoisrinteen lehtomainen kangas, jolla nuorta lehtipuustoa, mm. koivua, haapaa ja vaahteraa. Alla paikoin tiheää vesakkoa, toisaalta paikoin aukkoinen. Osittain sähkölinjan alla.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuustoinen rinne. Kuviolla suositaan luontaisista lajeista vaahteraa. Kuvion pohjoisreunan tulee olla vähintään 15 metrin etäisyydellä sähkölinjasta.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan vaahteraa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 27
M5	Jyrkän pohjoisrinteen lehtomainen kangas, jolla nuorta lehtipuustoa, mm. koivua ja haapaa. Alla paikoin tiheää vesakkoa, toisaalta paikoin aukkoinen. Osittain sähkölinjan alla.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuustoinen rinne. Kuviolla suositaan luontaisista lajeista koivua. Kuvion pohjoisreunan tulee olla vähintään 15 metrin etäisyydellä sähkölinjasta.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan koivua. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 27
M6	Naapuripellontien päässä, koillisrinteessä, lehtomaisella kankaalla nuorta lehtipuusta ja mäntyvaltaista puustoa. Seassa taimikkoa ja vesakkoa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu mänty- ja koivuvaltainen rinnemetsä.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 29
M7	Naapuripellontien päässä, koillisrinteessä, lehtopohjalle istutettu n. 25-vuotias tervaleppikko. Alla kuusentaimikkoa ja monilajista lehtipuuesakkoa. Paikoin muutamia jalopuun taimia, kuten tuomia, vaahteroita ja vuorijalavia.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu monipuolinen jalopuuvaltainen sekametsä. Kuviolla suositaan luontaisista lajeista vuorijalavaa ja tervaleppää.	Pienpuuston hoito. Puustoa harvennetaan siten, että jalopuut saavat enemmän elintilaa. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 30.
M8	Avoimella itärinteellä oleva tiheää tuomialue. Joukossa joitakin koivuja. Aluskasvillisuus kulunut pyöräilyn johdosta.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu ja tiivis tuomimetsä.	Huonokuntoisten puiden poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan tuomia. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	

M9	Avoimella itärinteellä oleva tiheä tuomi ja terijoensalava-alue. Aluskasvillisuus kulunut pyöräilyn johdosta. Merkittävä maisemallinen elementti muuten avoimessa maastossa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu ja tiivis lehtipuuraita, jossa tuomia ja terijoensalavia.	Huonokuntoisten puiden poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan terijoensalavaa. Pensasalue säilytetään salavien keskellä. Valaisimet poistetaan. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M10	Itärinteen alla, ojan ja ulkoilureitin varressa sekalaista lehtipuustoa ja pensaikkoa.	Elinvoimainen, selkeärajainen ja siisti reunametsä ulkoilureitin varrella. Kuviolla suositetaan luontaisista lajeista terijoensalavaa.	Huonokuntoisten puiden poisto. Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan terijoensalavaa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M11	Itärinteen lehtipuuvaltainen metsä, jossa mm. koivua, pihlajaa ja tuomia. Kuvion alalaidassa mäntyvaltainen alue.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu tuomi- ja mäntyvaltainen metsäsektori. Männyt eivät saa peittää näkyviä huipulta.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M12	Itärinteen alla, ojan ja ulkoilureitin varressa sekalaista lehtipuustoa ja pensaikkoa. Runsaasti taimikkoa ja vesakkoa.	Elinvoimainen, selkeärajainen ja siisti reunametsä ulkoilureitin varrella.	Huonokuntoisten puiden poisto. Harvennus ja pienpuuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan esimerkiksi tuomia. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M13	Etelärinteen puolella vuonna 1997 tehdyn Viher-suunnitelman mukaisesti istutettua nuorta havupuustoa, lajeina mänty ja lehtikuusi. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu havupuusektori avoimen alueen reunalla.	Nuoren puuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan mäntyä ja lehtikuusta. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M14	Etelärinteen puolella Vuonna 1997 tehdyn Viher-suunnitelman mukaisesti istutettua nuorta puustoa, lajeina mänty, haapa ja vaahtera. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu ja monipuolinen sekametsä. Kuviolla suositetaan luontaisista lajeista mäntyä, vaahteraa ja haapaa.	Nuoren puuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan mäntyä. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M15	Mäen lounaisrinteellä sijaitseva väljä, vanhahko, mutta kehityskelpoinen mäntyvaltainen metsikkö. Alla lehtipuuta ja vesakkoa. Länsireuna kalliainen ja maisemaharvennettu. Aluskasvillisuudessa kuluneisuutta viereisen koulun käytön johdosta	Elinvoimainen, selkeästi rajattu ja turvallinen havupuumetsä avoimen alueen reunalla. Alue soveltuu puukoeistutusalueeksi, jossa voidaan tutkia eri havupuulajien selviytymistä.	Pienpuuston hoito sekä vanhojen ja huonokuntoisten puiden poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan erilaisia havupuuta. Erilliset istutus- ja ylläpito-ohjeet koekasvien suunnittelijalta.	C1 Lähimetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 39.
M16	Avointa, niitymäistä lounaisrintettä, jossa vuonna 1997 tehdyn Viher-suunnitelman mukaisesti istutettua nuorta puustoa, lajeina vaahtera ja lehtikuusi. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtikuusi ja vaahteravaltainen metsäkaistale.	Nuoren puuston hoito. Puuttomille alueille täydennysistutetaan lehtikuusta ja vaahteraa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	

M17	Kulkureitin länsipuolen kosteikkoalueen lehtipuumetsikkö, jossa lajeina mm. koivu ja haapa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuumetsä. Kuviolla suositetaan luontaisista lajeista koivua ja haapaa.	Harvennus ja pienpuuston hoito. Kosteikon itäpuolen puuttomille alueille täydennysistutetaan koivua ja haapaa. Kaukolämpölinjan itäpuolen puuttomille alueille täydennysistutetaan tervaleppää ja kynäjalavaa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M18	Avointa, niittymäistä länsirinnettä, jossa nuori koivuryhmä. Paikoin puuton.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu koivikko.	Puuttomille alueille täydennysistutetaan koivua. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M19	Kulkureitin länsipuolen notkon puoliavoin metsikkö, jossa lajeina mm. koivu ja haapa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu koivuvaltainen lehtimetsä.	Pienpuuston hoito sekä vanhojen ja huonokuntoisten puiden poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan koivua. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1 Lähimetsä	
M20	Kulkuväylän länsipuolen notkossa vanhahko kuusikko, jonka seassa joitakin mäntyjä ja koivuja. Aluskasvoksena kuusentaimia ja lehtipuuesakkoa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu lehtipuuvaltainen metsä. Kuviolla suositetaan luontaisista lajeista koivua.	Vanhojen kuusien poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan hieskoivua. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1 Lähimetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 38.
M21	Avointa, niittymäistä länsirinnettä, jossa haaparyhmä.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu haavikko.	Puuttomille alueille täydennysistutetaan haapaa. Aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M22	Kulkuväylän länsipuolen notkossa vanhahko kuusikko, jonka seassa joitakin mäntyjä ja koivuja. Aluskasvoksena kuusentaimia ja lehtipuuesakkoa.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu kerroksellinen sekametsä. Kuviolla suositetaan luontaisista lajeista kuusta.	Vanhojen kuusien poisto ja kuusen istutus. Puuttomille alueille täydennysistutetaan kuusta. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jyrssiöiltä. Metsänhoitotoimenpiteet tarkistetaan 10 vuoden välein.	C1 Lähimetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 38.
M23	Avointa, niittymäistä länsirinnettä, jossa nuori lehtikuusiryhmä.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu jalopuumetsä avoimen alueen välissä. Alue soveltuu puukoeistutusalueeksi, jossa voidaan tutkia eri lehtipuulajien selviytymistä.	Pienpuuston hoito sekä vanhojen ja huonokuntoisten puiden poisto. Puuttomille alueille täydennysistutetaan erilaisia jaloja lehtipuita, esim. pyökkiiä. Erilliset istutus- ja ylläpito-ohjeet koekasvien suunnittelijalta.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	
M24	Länsireunalla sähkölinjasta etelään sijaitseva uudistuskypsä kuusivaltainen sekapuumetsikkö lehtomaisella kankaalla. Vanhoja, järeitä kuusia ja mäntyjä, alla useammassa jaksossa nuorempaa lehtipuustoa sekä vesakkoa ja kuusentaimia.	Elinvoimainen, selkeästi rajattu kerroksellinen sekametsä, jossa vanhoja maisemamäntyjä. Alue soveltuu puukoeistutusalueeksi, jossa voidaan tutkia eri lehtipuulajien selviytymistä.	Uudistushakkuu, vanhat kuuset poistetaan, vanhoja mäntyjä jätetään maisemapuiksi. Kuvion pohjoisosan nuorempi kuusikko säästetään, samoin koivuryhmät. Puuttomille alueille täydennysistutetaan erilaisia jaloja lehtipuita, esim. pyökkiiä. Erilliset istutus- ja ylläpito-ohjeet koekasvien suunnittelijalta.	C1 Lähimetsä	ks. Kaarelan luonnonhoitosuunnitelma vuosille 2008-2017, Helsingin kaupungin rakennusvirasto, Katu- ja puisto-osasto, (2008). Kuvio 34.

Y1	Kaakkoisrinteen pensasalue.	Uusien portaiden ja maastoportaan vierustan puukujanne	Portaiden molemmin puolin istutetaan yksittäispuita kujanteeksi. Puulajina käytetään matalaa, puistomaista lajia, esimerkiksi ruosinpihlajaa. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
Y2	Etelärinteen avoin niittyalue.	Katealueen ja luonnonnurmen rajan puurivistö	Katealueen reunalle istutetaan matalia havupuita, esimerkiksi vuorimäntyä, yksittäispuiksi. Istutetut taimet suojataan esim. taimitassuilla ja aluskasvillisuus niitetään tarvittaessa vuosittain. Tarvittaessa taimet suojataan jrsijöiltä.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
P1	Vuonna 1997 tehdyn vihersuunnitelman mukaisesti istutettua pensaskasvustoa. Pensaat levinneet runsaasti, alkuperäinen idea väreittäin raitoihin jaetuista pensaslajeista on katoamassa pensaiden rajun leviämisen johdosta.	Matalat, selkeästi rajatut, lajistoltaan vaihtelevat pensasraidat.	Levinnyttä pensastoa poistetaan siten, että raidat tulevat paremmin esiin. Raitojen paikat merkitään maastoon ennen raivaustöiden aloitusta.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
P2-P4	Avointa, niittymäistä kaakkoisrinnettä, jossa kasvaa mm. maitohorsmaa ja pujoa.	Matalat, selkeästi rajatut, lajistoltaan vaihtelevat pensasraidat.	Alueelle istutetaan tiiviiksi raidoiksi erilajisia pensaita. Pensaslajeina käytetään nykyisen pensasalueen mukaisia lajeja. Raitojen paikat merkitään maastoon ja rikkakasvit poistetaan mekaanisesti istutusalueilta ennen istutustöiden aloitusta. Kasvualustaa ei erikseen muokata. Pensaiden alla käytetään 5 cm:n paksuista kuorikate kerrosta. Jatkossa ylläpitohoitotoimenpiteinä kasvusto leikataan alas 5 vuoden välein.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
P5	Avointa, niittymäistä lounaisrinnettä, jossa muutamia nuoria puuryhmiä, lajeina lehtikuusi ja vaahtera.	Matala, elinvoimainen, selkeästi rajattu pensaskasvusto puusektoreiden välissä.	Puuryhmät poistetaan. Alueelle istutetaan tiiviiksi alueiksi vadelmaa. Rikkakasvit poistetaan mekaanisesti istutusalueilta ennen istutustöiden aloitusta. Kasvualustaa ei erikseen muokata. Pensaiden alla käytetään 5 cm:n paksuista kuorikate kerrosta. Vadelmasektoreiden reunoille voidaan tehdä kulkua helpottavia katepäällysteisiä, huippua kohti kapenevia raitoja, ns. poimintapolkuja. Jatkossa ylläpitohoitotoimenpiteinä kasvusto leikataan alas 5 vuoden välein.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
P6	Avointa, niittymäistä länsirinnettä, jossa muutamia nuoria ryhmiä, lajeina vaahtera ja mänty.	Matala, elinvoimainen, selkeästi rajattu pensaskasvusto puusektoreiden välissä.	Ylärinteen puuryhmät poistetaan. Alueelle istutetaan tiiviiksi alueeksi vadelmaa. Raitojen paikat merkitään maastoon ja rikkakasvit poistetaan mekaanisesti istutusalueilta ennen istutustöiden aloitusta. Kasvualustaa ei erikseen muokata. Pensaiden alla käytetään 5 cm:n paksuista kuorikate kerrosta. Vadelmasektoreiden reunoille voidaan tehdä kulkua helpottavia katepäällysteisiä, huippua kohti kapenevia raitoja, ns. poimintapolkuja. Jatkossa ylläpitohoitotoimenpiteinä kasvusto leikataan alas 5 vuoden välein.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
P7	Avointa, niittymäistä länsirinnettä, jossa muutamia nuoria lehtikuusia.	Matala, elinvoimainen, selkeästi rajattu pensaskasvusto avointen niittyalueiden välissä. Alue soveltuu koepensasalueeksi, jossa voidaan tutkia uusien pensaslajien selviytymistä.	Alueelle istutetaan erilajisia pensaita tiiviiksi alueeksi. Erilliset istutus- ja ylläpito-ohjeet koekasvien suunnittelijalta.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	

N	Maisemallisesti tärkeitä avoimia alueita.	Säilytetään avoimina, maisemaa jakavina niittyinä.	Uusille niittyalueille tehdään alkuraivaukset, jonka jälkeen alueet kunnostusniitetään 2 kertaa kesässä. 2 vuoden jälkeen alueet siirtyvät normaalin ylläpitoniiton piiriin, jolloin alueet niitetään 1-2 kertaa kasvukaudessa.	B2 Maisemaniitty	
L	Huipun ympäristön ja nykyisten kalkkiraitojen alue.	Hoidettu luonnonnurmi, jossa varsinkin kalkkiraitojen paikalla suositaan ruohovartisia kalkinsuosijalajeja.	Kitketään suuruohot, kuten ohdakkeet, pujot, nokkoset ja horsmat aluksi vuosittain. Muuten jatkossa hoidetaan kuten A3-nurmikko. Nykyisten kalkkiviraitojen annetaan hiljalleen maatua.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
H1	Avointa itärimettä	Avoimien niittyalue, joka soveltuu myös koekasvialueeksi erilaisille heinille ja perennoille.	Erilliset istutus- ja ylläpito-ohjeet koekasvien suunnittelijalta.	B2 Maisemaniitty	
A	Avoimia alueita, joilla joitakin puu- tai pensasryhmiä	Selkeästi hahmotettava, avoin näkymäsektori. Niittyalueilla ja vadelmasektoreiden vierustoilla voidaan käyttää erilaisia katemateriaaleja huippua kohti kapenevina sektoreina. Mahdollisia katemateriaaleja esimerkiksi paikalta tai lähialueelta saatava puuaines tai muu värillinen kate. Huipun kohdalla katealueella voidaan istuttaa erilaisia köynnöksiä erimuotoisiksi alueiksi. Sopivia köynnöslajeja ovat mm. villiviini, humala ja karhunkierro.	Katealueen reunat pidetään siistinä ja selkeinä. Rikkakasvit poistetaan tarvittaessa. Kate uusitaan tarvittaessa.	B2 Maisemaniitty	
K1	Rinteen pohjoispuolella, voimalinjan alla oleva kostea painanne. Kallio paikoin näkyvissä.	Monilajinen ja vaihteleva kosteikkoympäristö.	Kalliopinta kaivetaan paikoin vahvemmin esiin ja luodaan laajahkoja uudisistutusalueita. Kasvilajeiksi soveltuvat esimerkiksi osmankäämi ja rantakukka. Jyrkkien kallioseinämien vierustalta poistetaan peittävä kasvillisuus. Raitin reuna hoidetaan intensiivisemmin ja siihen muodostetaan pysähtymis- ja oleskelumahdollisuus. Huomioidaan voimalinjan erityisvaateet.	A3 Käyttö- ja suojaviheralue	
K2	Kulkuväylän länsipuolen notkossa kostea alue, jossa koivua ja haapaa.	Rehevä ja luonnonmukainen kosteikkoympäristö.	Kosteikon ympäristöä avarretaan ja alueelle istutetaan erilaisia kosteikkokoasveja. Kasvilajeiksi soveltuvat esimerkiksi kurjenmiekkä, lumme ja osmankäämi.	C1.2 Lähivirkistysmetsä	